

ἀδείας ἐγκλητεῦσαι αὐτοῖς εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἢ καὶ εἰς τὸν ἀθρόον ἡμῶν, τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, καὶ ἐμφανιζομένης τῆς παραθέσης συμφωνίας καὶ μὴ φυλάσσοντες οἱ ἀμφοτέρω, ἵνα ἐκπίπτῃ παραυτίκα ὁ μὴ φυλάσσων καὶ στέργων τὰ ἀναγεγραμμένα, καὶ ἐκδιώκῃται καὶ ἀπὸ παντός δικαστηρίου ἐκκλησιαστικοῦ τε λέγω καὶ πολιτικοῦ ἢ αὐτός ἢ τὸ μέρος τῶν μοναχῶν, ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν, καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς μὴνὶ μαρτίῳ κγ' ἰνδ. ζ' τοῦ 5ω δευτέρου ἔτους. † Γέγονε δὲ τις ἀμφιβολία παρὰ τῶν μοναχῶν περὶ τοῦ οἰκήματος καὶ τοῦ περιβολίου, οὗτινος ἐνὶ πλησίον τοῦ μοναστηρίου, ὅτι μετὰ τὸ ἐκδημησαὶ τῶν ἐνταῦθα ἵνα ἔξει ἐπ' ἀδείας, εἴ τι ἂν βούλεται ποιῆσαι καὶ εἰς αὐτὸ ὡς καὶ τὰ ἕτερα, καὶ ἐτάχθη οὕτως τὰ ἔξωθεν τῆς μονῆς καὶ ὕλικά τινά, καὶ ἔχη ἐπ' ἀδείας, ὅπου ἂν θελήσω ἀφιερῶσαι, τὸ δὲ ὁσπῆτιον σὺν τῷ περιβολίῳ μετὰ θάνατόν μου, ἵνα κατέχηται παρὰ τῆς μονῆς ἄνευ τινός προφάσεως †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόοντος καὶ βασιλέως, Γουδέλης ὁ Τύραννος †.

CLXXXI. Sine anno et mense.

Patriarcha Arsenius iura et privilegia monasterii confirmat.

† Γράμμα τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, κροῦ Ἀρσενίου, ἀποδιῶκον πάντα τὸν βουλούμενον ἐπηρεάται τὸ οἶονοῦν τῶν τῆς μονῆς πραγμάτων διὰ βάρους ἀφορισμοῦ †.

† Καὶ λέμβος οὐκ ἂν τόχῃ εὐπλοίας μὴ τοῖς συντείνουσιν εὐδοκίμη καὶ ἰσεία μὲν καὶ λαίφῃ εὖ ἠσκημένα καὶ διορθωμένα πρὸς ταχυτῆτα κινήσεως ἔχουσα, περυσσομένη δ' ἀπὸ ῥιπῆς ἀκμαζόντων γένναίων καὶ σθεναρῶν ἰθοντήρος ἰδμασύναις καὶ εὐταχνίαις ἀμεμφῶς οἰακοστροφουμένη καὶ ἄριστα καὶ πάντα πλουτοῦσα πρὸς εὐδρομίαν τε καὶ ἀσφάλειαν. τοῦτό που καὶ ὁ τῆς Λέμβου σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς καθηγούμενος, ὁ ἱερομόναχος Κόριλλος, εἰς νοῦν λαβὼν καὶ ἐπαινετῶς σκεφάμενος ἐπαινετώτερον διεπράξατο, καὶ ἤδη τὴν ἡγουμενίαν καὶ προστασίαν τῆς μονῆς ταύτης τοῦ Λέμβου δε-

ἔσμενος καὶ τῆς ἡμῶν σιγίλλiou μετριότητος ἐδεήθη τυχεῖν πρὸς ἐπι-
 βαβαίωσιν τῆς προσούσης ἐλευθερίας ἐπὶ πᾶσι τοῖς τῇ μονῇ προσαρ-
 μόσασι, καὶ σεπτὰ βασιλικά χρυσοβούλλα καὶ προστάγματα κεκτημέ-
 νος, κατασφαλιζόμενα τοῖς ὑπάρχουσι τῇ τῶν Λέμβων μονῇ τὸ ἀκα-
 ταδούλωτον καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ ἡμέτερον πορίσθηναι σιγίλλιον καθ-
 ικέτευσε κατοχυρωτικόν καὶ τοῦτο τοῦ ἀνενοχλήτου καὶ ἀδιασί-
 στου τῶν τῆς μονῆς καὶ αὐτῆς. ἡ οὖν μετριότης ἡμῶν, ἀποδεξαμένη
 τὴν τούτου γνώμην καὶ τὸ ἐν καλοῖς σπουδαῖον καὶ θεάρεστον αὐτοῦ
 ἐπαινέσασα, οὐκ ἐβράδυνε πρὸς τὴν αἴτησιν, οὐκ ἀηδῶς διετέθη πρὸς
 τὴν ἐκπλήρωσιν, ἀλλ' ἀσμένως καὶ ταχέως τὸ τέλος πρὸς τὴν ἰκείαν
 ἐπήνεγκε· καὶ ἰδοὺ τῇ παρὰ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδεδομένη ἡμῖν
 ἐξουσία διοριζόμεθα, οὕτω συντηρεῖσθαι πάντα τὰ τῇ μονῇ τῶν Λέμ-
 βων προσαφιερωθέντα κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν θείων καὶ σεπτῶν
 βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ ὀρισμῶν καὶ πάντῃ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὴν
 καὶ περὶ αὐτὴν, ὅπου δ' ἂν καὶ διάκεινται, διαφυλάττεσθαι ἐλεύθερα
 καὶ ἀνεπηρέαστα καὶ ἀπὸ πάντων προσώπων καὶ ἀπὸ πάσης ἐξουσίας
 δημοσιακῆς τε καὶ ἀρχοντικῆς κεκτησθαι τὸ παντελῶς ἀδιάσειστον
 καὶ μηδὲν ἔχειν ποθὲν παρενόχλησιν ἢ ἐπιζήμιον τὰ τῆς μονῆς,
 δηλαδὴ μετόχια, ζευγηλατεία, βιβάρια, ἢ [οἱ] εἰς τὴν Μάνταιαν καὶ
 τὰ Παλάτια καὶ τὸ χωρίον τὴν Βάρην ἦτοι τὰ Μῆλα πάροιχοι αὐτῆς
 καὶ οἱ εἰς τὴν Σμόρνην πάροιχοι αὐτῆς καὶ οἱ εἰς Ποταμοὺς ἤγουν
 τὰ Σφούρνοι καὶ οἱ ἀλλαχοῦ ὅπουδῆποτε ἐν τόποις τῆς μονῆς προσ-
 καθήμενοι δουλεύουσι καὶ πάροιχοι τῆς μονῆς καὶ τὰ χειρογρίπια δὲ
 τὰ προσόντα αὐτῇ, καὶ μὴν καὶ ἀμπέλια καὶ χωράφια καὶ ἐλαϊκά
 δένδρα καὶ ἐργαστήρια καὶ πᾶν ἄλλο, εἴ τι τῇ μονῇ ταύτῃ τῶν Λέμ-
 βων πρόσσεστιν ἐξ ἀγορασίας ἢ ἐκ προσενέξεως φιλοθέων ἀνδρῶν,
 ἀπλῶς γὰρ καὶ καθόλου ἀπαξάπαντα χωρὶα καὶ οἱ πάροιχοι καὶ τὰ
 κτήματα τῆς μονῆς ταύτης τῶν Λέμβων, τὰ τε ἐξ ἀγορασιῶν εἴτε
 ἐκ προσενέξεων, οὕτω διατηρεῖσθωσαν κατὰ τὰς σεπτὰς κελεύσεις τῶν
 θείων καὶ σεβασμίων βασιλικῶν χρυσοβούλλων καὶ ὀρισμῶν ἀκατα-
 ζήτητα καὶ ἀνενόχλητα ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας ἤγουν ἀγ-
 γαρίας, ζημίας, φωμοζημίας, κατεργοκτισίας, καστροκτισίας, πλωτ-
 μων ἐκβολῆς, ἐξελάσεως πεζῶν, ἀέρος, ἐννομίου, συνδοσίας καὶ ἄλλης
 πάσης ἀπαιτήσεως καὶ βάρους παντός κατὰ χώρας καὶ κατὰ τόπους
 ἐπερχομένων, καὶ μηδεὶς τῶν τῆς μονῆς ταύτης παροίκων, ὅπου δ'

ἂν καὶ προσκἀθηται, συμπλημμελείτω μετὰ τῶν λοιπῶν παροίκων τῶν
 εἰς ἄλλο ὑποκειμένων πρόσωπον, μηδὲ οἱ ἐν τῇ Σμύρνῃ αὐτῇ συνε-
 πηρεαζέσθωσαν μετὰ τῶν Σμυρναίων, ἀλλὰ πάντες ἐκ πάντων ἐλεύ-
 θεροι διαφυλαττέσθωσαν καὶ ἀνεπηρέαστοι διὰ τὸ οὕτω βούλεσθαι
 τὰ προσόντα τῇ μονῇ σεπτά βασιλικά χρυσόβουλλα καὶ προσιτάγματα.
 τοῦτο τοίνυν εἰδέτω πᾶς ὁ τολμήσων ἐπηρεαστικόν τι ἐπαγαγεῖν κατὰ
 τινος τῶν τῆς μονῆς, ὡς ὁ τοιοῦτος, κἂν ἕποιος ἄρα καὶ εἴη, ὡς
 καταφρονητῆς τῶν θεαρέστων καὶ βασιλικῶν κελεύσεων ὑπὸ ἀφορι-
 σμὸν καθυποβληθήσεται τὸν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετρίοτητος, ἥτις τὸ
 παρὸν αὐτῆς σιγιλλιῶδες γράμμα ἐξέθετο τῇ μονῇ ταύτῃ τῶν Λέμβων
 εἰς ἀσφάλειαν φ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΕΓΧΕΙΡΟΓΡΑΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. Κ. ΚΡΗΜΗΝΙΩΝ

II.

Acta monasterii Sancti Pauli in monte Latro prope Miletum e codice vaticano.

I. Sine anno, 24 martii, ind. V.

Magnus logotheta Strategopulus monasterio S. Pauli adiudicat praedium Alexandrii.

Μηνί μαρτίῳ κδ', ἡμέρα ε', ἰνδ. ε'. παρουσία τοῦ πρωτοπανσεβάστου κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Ταλέα, τοῦ εὐγενεστάτου κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τοῦ πανυπερσεβάστου σεβαστοῦ κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Χιλαρηνοῦ, τοῦ οἰκείου τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀθρόντῃ καὶ βασιλεῖ, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Ἀγγέλου καὶ ἐτέρων, τοῦ ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ γραμματικοῦ, κυροῦ Νικολάου τοῦ Καλοῆθους, καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων.

Ἦλθον μὲν καὶ ἄλλοτε εἰς διενέξεις δικαστικὰς χάριν τοῦ προαστείου τοῦ Ἀλεξανδρίου αὐτοὶ τε οἱ ἔποικοι τῆς Ἐπισκοπέως τοῦ Σαμφῶν καὶ οἱ τῆς Ἀμαζονοκορακίας μετὰ καὶ τοῦ μέρους τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἅτε καὶ ἀντικοιουμένης τοῦ τοιοῦτου προαστείου, ὡς δῆθεν αὐτῇ δεδωρημένον καὶ παραδεδομένον· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὰς πολλὰς διδασκαλίας ἐπεκαλέσαντο οἱ Σαμφηνοὶ τὸ ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ δικαστήριον, ἠρέσθησαν δὲ εἰς τοῦτο καὶ οἱ ἀντιδικοῦντες αὐτοῖς, καὶ κατέλαβον καὶ ἀμφοτέρα μέρη, ἦλθον δὲ ἐν ταῦτῳ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Κλεισοῦρας, λέγοντες καὶ αὐτοὶ ἀδικεῖσθαι παρὰ τῶν Σαμφηνῶν, πειρωμένων τῷ λόγῳ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Ἀλεξανδρείου συνεπισπάσασθαι καὶ τινα οὐκ ὀλίγα τοπία ἐκ τῶν δικαίων τῆς Κλεισοῦρας, τῷ Ἀλεξανδρείῳ συμπαρακείμενα, ὠρίσθημεν δὲ ἡμεῖς τῇ τοιαύτῃ ὑποθέσει διαιτῆσαι δικαστικῶς, ἀπητήσαμεν τὰ μέρη ἐμφανίσαι, εἴ τι που ἔγγραφον δικαίωμα ἔχουσι. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου

τῶν ἀνακαλουμένων το Ἀλεξάνδριον Σαμφηνῶν εὐθὺς προπηθήσαντες
 καὶ τὸν ἡμέτερον λόγον ὡσαυτὶ προαρκάσαντες ἐπὶ τοῦ μέσου προέ-
 θεντο χαρτῶα δικαιώματα ταῦτα, ἤγουν πρόσταγμα τοῦ αὐθέντου
 ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, δι' οὗ ἐδωρήθη τὸ αὐτὸ προάστειον
 τῇ τοιαύτῃ μονῇ μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καλαμῶνος, ἀκολουθῶς τῷ
 προστάγματι παράδοσις τοῦ πανσεβάστου ἐκείνου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ
 Τζουκῆ, δουκὸς ὄντος τῷ τότε τοῦ θέματος Μολάσσης καὶ Μελανου-
 δίου, γενομένων πρὸς τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς. ἕτερον πρόσταγμα
 ἐξ ὑπομνήσεως τῶν βόναρχῶν ἐξενεχθὲν πρὸς τὸν σεβαστοκράτορα
 ἐκείνον, τὸν Κοντοστέφανον κύριον Νικηφόρον, καὶ πράξιν αὐτοῦ ἀπο-
 καταστατικὴν ἔγγραφον καὶ μαρτορίαν διὰ σιγνογραφῶν ἐγγωρίων,
 ἐπιβεβαιωθεῖσαν καὶ δι' ὑπογραφῆς ἀρχιερατικῆς αὐτοῦ τε τοῦ Αἰμ-
 νῆς καὶ τοῦ δικαίῳ τοῦ Μιλήτου, ἀκολουθῶς δὲ καὶ ἐπικυρωτικὴν
 αὐτῶν βασιλικὴν πρόσταξιν. ἕτερον ὄρισμὸν πρὸς ἐμὲ τὸν Κρατερόν
 ἀπολυθέντα, μήπω δὲ καὶ ἐνεργηθέντα διὰ τὸ μὴ γενέσθαι μοι περὶ
 τούτου ἐκεχειρίαν. ἕτεραν πρόσταξιν φέρουσαν μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ.
 δ' ἐξ ὑπομνήσεως τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξενεχθεῖσαν κα-
 διοριζομένην τῷ πανσεβάστῳ σεβαστῷ κυρῷ Ἰαννακίῳ τῷ Γαβρᾷ ἐπι-
 στήναι κατὰ τόπον καὶ ἐρευνῆσαι τὰ περὶ τούτου καὶ πράξιν ἔγγρα-
 φον ἐκτεθειμένην παρ' αὐτοῦ δι' ἐπιστάσις τούτου ἀπὸ μαρτύρων
 τῶν πλησιοχώρων, διαγινώσκουσαν καὶ αὐτὴν, ὅτι ἔξω τῶν δικαίων
 τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν τὸ Ἀλεξάνδρειον εβρηται, ὡς τοῖς δι-
 καίοις τοῦ θέματος Μολάσσης συνεισαγόμενόν τε καὶ ὑποκείμενον,
 καὶ ὅτι μέχρι καὶ νῦν ἀναπόστατον ἐξ αὐτοῦ τογγάνει, κἀνευθὲν τὸ
 μέρος τῆς μονῆς πλειόνως ἐπιστηρίζουσαν εἰς αὐτὸ καὶ ἰδικὴν σι-
 γνογραφίαν ἐμμάρτυρον, τὰ αὐτὰ διαβεβαιοῦσαν δι' ἐπιγραφῆς ἀρχιε-
 ρατικῆς τοῦ Μιλήτου. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης μο-
 νῆς τοῦ ἁγίου Παύλου τοιαῦτα δικαιώματα ἐνεφάνισαν παρήγαγον
 δὲ ἰδικῶς καὶ μάρτυρας εἰδημόνας Κλεισουριάτας καὶ ἑτέρους, ἀντή-
 κούον δὲ ἀπὸ τῶν ἀντιφερομένων αὐτοῖς Σαμφηνῶν, ὅτι κἀν καὶ ἐπ'
 αὐτοῖς τοῖς ἐγγράφοις δικαιώμασιν ὡς ἐπὶ τινῶν ἀπολα . . . ωσιν δρά-
 ξεσθαι, ἀλλὰ γε διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ὑπόσαθρα, ὡς δοκοῦσι, τεύχος
 οἷος προ ον εὐ ἐπὶ τούτοις π
 διακρίτον ἐτέθησαν ἐκατέρωθεν καὶ ὁ θροῦς εἰς μέγα τὸ δὲ
 καθ' ἡμᾶς δικαστήριον τὰς ἀμφοτέρωθεν μετ' ἐπιστάσις ἀκριβοῦς

διεσκέπτετο και προς τὸ τέρμα τῆς ὑποθέσεως εὐ ἀπόφασιν
 ἐζητήθησαν οὖν οἱ τοῦ μέρους τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν
 ἀποδείξαι . . . και ὅπως και οὗτοι τὸ εἰρημένον προάστειον . . . οἱ δὲ
 μηδὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα ἐφανίσαι γραπτὸν δικαίωμα ἔχοντες ἐκ
 πρώτης, ὃ φασι, τῆς ἀφστηρίας ἀνέδραμον εἰς ἅπερ οἶδασιν ἐξ ἀρχῆς
 πρὸ τοῦ Σάββα πρόσωπα ἐπικτήσασθαι τὴν κατ' αὐτοὺς Ἐπίσκεψιν
 τοῦ Σαμφῶν, οἷον τὸν Καλάμανον ἐκείνον και τοὺς μετ' αὐτὸν και
 ἀπὸ τῆς ἐξ ἐκείνων, ὡς ἔλεγον, και αὐτοῖς προσαρμοσάσης νομῆς τοῦ
 Ἀλεξανδρείου δικαιοῦσθαι και αὐτοὶ προεβάλλοντο, εἶτα πρύμναν
 ὥσπερ κρουσάμενοι και τὴν νικῶσαν κληρώσασθαι, τοιουτοτρόπως
 ὑποιοπάσαντες χαρτῶν τι ἔγγραφον προεκόμισαν, φαινόμενον συντεθῆ-
 ναι παρὰ τοῦ Βατάτζη ἐκείνου κοροῦ Βασιλείου κατ' ἐκεῖνο καιροῦ
 χρηματίσαντος δουκὸς και ἀντιγραφέως ἐν τῷ εἰρημένῳ θέματι, ὃ
 δῆτα ἔγγραφον και ἠλέγχετο ἐκ τοῦ προτέρου νενοθευμένον και πε-
 πλοσμένον ἀπ' αὐτῆς τε τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐγκατεστρωμένου τάχα
 τούτῳ προστάγματος ὡς ὑποσολοίκου ὄντος και τὸ ὄλον ὑποβαρβάρου,
 ἀλλὰ και ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας τῶν τοῦ ἐδαφίου γραμμάτων τῆς πα-
 ραδόσεως, ἐρρίπτετο δὲ και ἄλλως ἀπὸ τοῦ μηδένα τῶν ἐγκαταγρα-
 φέντων αὐτῷ και εἰς τὴν λεγομένην ταύτην παράδοσιν παρουσιασάν-
 των, και μὴν και τῶν ὑπογραφάντων ἀρχιερέων ἐν τοῖς ζῶσιν εὐρί-
 σκεσθαι και ἀπὸ τοῦ τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν μίας χειρὸς χαρακτηρὰ
 καταφανῆσαι. ὡς δὲ ἀντεμάχοντο και ἔτι οἱ Σαμφῆνοι και τοῦ τοι-
 οῦτου χαρτίου ὡς ὁμολογουμένου ἀντείχοντο εἰ ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς
 Κλεισούρας και τοῦ Ἀμαζονοκορακίου ἐν εἰδήσει ὄντες τοῦ συμπλα-
 σαμένου τοῦτο ἀνθρώπου, ὅστις και εἶη, ἀναθαρσῆσαντες αὐτὸν τε
 τὸν ἀνθρωπον εἰς μέσον ἤγαγον και πραγματικῶς ἀπήλεξαν τὸ
 σκευῶρημα. παρέστη γὰρ ὁ ἀνθρωπος ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, ἦν δὲ ὁ
 ἀπὸ τῆς Κλεισούρας Θεοδόσιος, βαθυτέρων και πρὸς γῆν καμπτόμενος
 ὑπὸ χρόνου, και ἤδη προκαλούμενος ὡς εὐεργέτην τὸν θάνατον, και
 ἀνεκάλυψεν εἰς τοῦμφανὲς τὸ ὄλον αὐτοῦ δράμμα, ὅπως συνεσκευάσθη,
 και ἐξήτησε συγγνώμην ἐπὶ τῷ πταίσματι, οἷς δι' ἀνάγκην ἐνδείας
 εἰς τὸ τοιοῦτον συνηλάθη ἀτόπημα. ἔλεγε γὰρ, ὅτι ἐπεὶ ἀνεψηλα-
 φάτο ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Σαμφῆνων ἐπὶ τῷ Ἀλεξανδρείῳ δικαίωμα
 ἐπαγγειλάμενος οὗτος ἔχειν και παραφυλάσσειν ἐπιθέδωκε τὸ τοιοῦτον
 χαρτίον, ὃ και συνέπλασε λαβὼν ὑπὲρ τούτου ὑπέρπυρα γδ', ἀλλὰ γὰρ

οὐδὲ ὁ προφανῆς οὗτος ἔλεγχος τοὺς Σαμφηνοὺς ἐπεστόμισεν. εἰ γὰρ πρὸς αὐτοὺς, ἔλεγον, εἰ ὁ ῥηθεὶς Θεοῦσιος ἐπλαστεύσατο, ὅπου γε οὐ συνέπλασαν οὗτοι, οὐδὲ συνοῖδασιν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ῥαδιουργίᾳ τοῦ πλάσματος, καὶ ἐνίσταντο πάλιν καὶ ἀπεμάχοντο, κἂν ἀποχρῶσιν τῶν ἐγγράφων δικαιωμάτων, ἀλλὰ γὰρ ἄλλως, καθὼς ἂν ἀπαιτηθεῖεν νομίμως ἔχουσιν ἀποδείξαι, ὅτι τοῦτοις ἀνήκει τὸ Ἀλεξάνδρειον. ἡμεῖς τοίνυν ἐκ μὲν τῶν ἐμφανισθέντων ἡμῖν προσφάτων δικαιωμάτων δικαιουῖσθαι τοῦς Ἀγιοπαυλίτας ἐπὶ τῷ Ἀλεξανδρείῳ διαγινώσκοντες, ὅμως δ' οὖν ἐξ ὧν προστείνοντο οἱ Σαμφηνοὶ καὶ ἐνστατικῶς ἐνέκειντο ἔχειν ἀνέκαθεν τὴν νομὴν αὐτοὺς μὴ ἀποκεμπόμενοι ἐκρίναμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα τὸ δι' ὅρκου συκοφαντικοῦ καὶ τελείου περιαιρεθῆναι τὸ ἐντεῦθεν ἀμφίβολον. πῶς γὰρ καὶ ἐνεχώρει ἄλλως ἐπενεγκεῖν ἡμᾶς τῷ πραγματικῇν τομῇν καὶ περιετῆσαι τὰ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἄμαχον, ἐνθα τοιαύτην ἐνστασιν εἶρομεν ὡς ἐπιβοᾶσθαι τοὺς Σαμφηνοὺς, ὅτι τὰ μέγιστα ἔχοιεν ἀδικηθῆναι, εἰ οὕτως ἀπλῶς ἀπὸ τῶν ἐγγράφων χαρτίων καὶ μόνων καταδικασθεῖεν οὗτοι; οἷτινες ἀκριβῶς, ὡς ἔφασκον, οἴδασιν ἀπερικόπως αὐτοῖς προσαρμόσαι τὴν τοῦ Ἀλεξανδρείου παλαιάτην νομὴν, ὅθεν καὶ ὀρκομωτικὰ δύο ἐξέθεμεν, καὶ τοῖς μέρεσι τὸ ἰκάτω ἀρμόζον ἐκιδεδώκαμεν, ἦγουν τοῖς αΣμφηνοῖς τὸ τοῦ συκοφαντικοῦ, τοῖς δὲ ἀντιδικοῦσι τὸ τοῦ τελείου, ὡς ἂν εἰ μὲν ἀκολούθως τῷ προηγησαμένῳ συκοφαντικῷ ἀποδοθῆ καὶ ὁ τελείος, δικαιωθῶσιν οἱ Σαμφηνοὶ, εἰ δὲ τοῦναντίον ἐπακολουθήσει ἐκτελεσθεῖς καὶ ὁ τελείος τὴν καταδικῆν, κληρώσονται ἀνανάκλητον. τὰ δὲ ὀρκομωτικὰ κατὰ ῥῆμα ἔχουσιν οὕτως· ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς Ἐπισκέψεως τοῦ Σαμφῶν ἐκλεγέντες ἐπομόσασθαι χάριν τοῦ ἀνακαλουμένου παρ' ἡμῶν προαστείου τοῦ Ἀλεξανδρείου, ἦγουν ὁ Τριαλῶνης Ἀναστάσιος, Φιλίππος ὁ τοῦ Γεωργίου, Ἰωάννης ὁ Τζαγγαρόπουλος καὶ Βάρδας ὁ Μακροχέρης, ὁμνύομεν καὶ δικαίῳ τῶν συνεποικῶν ἡμῶν ἐν καθαρῷ συνειδότε ταῦτα· μὰ τὰ ἅγια τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν· καὶ καθ' ὃν καιρὸν εἶχον τὴν Ἐπίσκαψιν τοῦ Σαμφῶν ὁ τε Καλαμάνος ἐκεῖνος καὶ τὰ μετ' ἐκεῖνον πρόσωπα καὶ πρὸ τοῦ Σάββα, οἱ Σαμφηνοὶ ἐνεμόμεθα τὸ πρόαστειον τοῦ Ἀλεξανδρείου καθ' ὀλόκληρον καὶ ἀπερικόπως, οὐκ ἀπὸ βίας τινός ἢ δυναστείας, ἀλλὰ ἀπὸ νομῆς πολυχρονίου καὶ ἀνευ δόσεως μορτῆς, ὡς τοῖς ῥηθεῖσι προσώποις διαφέρων, καὶ ὡς ὁμνύομεν ταῦτα

χωρίς δόλου και περινοίας τινός και οὐχί βιαστικῶ τινι τρόπῳ, οὕτως ἵνα βοηθήσῃ ἡμῖν ὁ θεὸς και τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια και ὁ τίμιος και ζωοποιὸς σταυρὸς, ὁ δὲ τοιοῦτος ὄρκος παρεξβλήθη και ἐδόθη και ὀφείλει ἐπιτατῆσαι ἐπὶ τῇ τελεσιουργίᾳ τούτου. ὁ ἡγαπημένος ἡμῖν κ̅ρ Λέων ὁ Καμαζηνός, μηνὶ μαρτίῳ κδ', ινδ. δ'. ἡμεῖς ὁ ἀπὸ τῆς Κλεισοῦρας ὁ τε τουρμαρχόπουλος Στέφανος ὁ Κόμης και Θεόδουλος ὁ μάγκιφ και ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀμάζονος Μιχαὴλ ὁ Καῦχος ἠμνόμεν δικαίῳ τῶν σονεποίκων ἡμῖν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι ταῦτα· μὰ τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια και τὸν τίμιον και ζωοποιὸν σταυρὸν παρ' ἡμῶν και τῶν γονέων ἡμῶν ἐνέμετο τὸ πρᾶστειον τὸ Ἀλεξανδρειον, ὡς τοῖς δικαίοις τοῦ θέματος Μυλάσσης ὑποκείμενον και συναναγραφόμενον, οἱ δὲ Σαμφηνοὶ, ὅτε και εἶχον τὴν νομὴν εἰς αὐτὸ, οὐκ ἀπερικόπως τούτο ἐνέμοντο, οὐδὲ ἀπὸ πολυχρονίου νομῆς τῶν τότε ἐχόντων τὴν Ἐπίσκεψιν τοῦ Σαμφῶν, οὐδὲ χωρὶς δόσεως μορτῶν, οὐδὲ ὡς ἀπὸ τοῦ διαφέρειν τὴν τοιαύτην Ἐπίσκεψιν τοῦ Σαμφῶν τῷ Καλαμῶν και τοῖς λοιποῖς ἄνευ τοῦ Σάββα, ἀλλὰ κατὰ βίαν και δυναστείαν· και ὡς ἠμνόμεν ταῦτα χωρὶς δόλου και περινοίας τινός, οὐχί βιαστικῶ τρόπῳ, οὕτως ἵνα βοηθήσῃ ἡμῖν ὁ θεὸς και τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια και ὁ τίμιος και ζωοποιὸς σταυρὸς. ὁ δὲ τοιοῦτος ὄρκος παρεξβλήθη παρ' ἡμῶν και ἐδόθη και ὀφείλει ἐπικαταστῆσαι ἐπὶ τῇ τελεσιουργίᾳ τούτου. ὁ ἡγαπημένος ἡμῖν κ̅ρ Λέων ὁ Καμαζηνός, μηνὶ μαρτίῳ ιδ', ἡμέρᾳ δ', ινδ. δ'. τῶν γούν τοιούτων ὄρκωμοτικῶν ἠμωθέντων οὕτω και παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τελεσιουργηθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν κδ' ἡμέραν, ὅποτε και ἐτυπώθη ἐκ τοῦ ἀναντιρρήτου, οἱ Σαμφηνοὶ και παρ' ἡμῶν ἐννόμως κατεδικάσθησαν. οἱ δὲ τοῦ μέρους τοῦ ἁγίου Παύλου ἐδικαιώθησαν κατὰ τὴν ἡμετέραν διάγνωσιν. ἔνθεν· τοι και ἔσται ἀμάχως παρ' αὐτῶν κατεχόμενον τὸ διαληφθὲν πρᾶστειον τοῦ Ἀλεξανδρείου ἐξ ὀλοκλήρου μετὰ και τοῦ ὑπ' αὐτὸ καλαμῶνος και ἑτέρου αὐτῷ διαφέροντος κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν ἀναγεγραμμένων ἐγγράφων δικαιωμάτων, και οὕτε νῦν, οὕτε ἄλλοτε ποτε ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἄλλοτε ἐχόντος τὴν Ἐπίσκεψιν, πανσεβάστου σεβαστοῦ κ̅ρ Μιχαὴλ τοῦ Δερμοκαίτου, και τῶν μετ' αὐτὸν ἢ και αὐτῶν τῶν ἐντοπίων ὄχλησις τῷ μέρει τῆς μονῆς ἐπενεχθήσεται χάριν τούτου, ἀλλ' οὐδὲ αὐτοῖς τοῖς νεμομένοις ἐντὸς τῶν δικαίων τοῦ αὐτοῦ πρᾶστειοῦ Ἀμαζονοκορακίταις, οὕτε μὴν

αὐτοὶ οἱ Κλεισουριῶται τὸ σύνολον ἐντεῦθεν διασεισθήσονται εἰς τὰ λοιπὰ τὰ συμπαρακείμενα τοῦτω τῷ τόπῳ καὶ ἰδικῶς αὐτοῖς διαφέροντα, ὅτι οὐδὲ χώραν ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ νῦν οἱ Σαμφηνοὶ ἀνακαλεισθῆναι τι ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρείου δικαίων καὶ τῶν ὧν οἱ Κλεισουριῶται ἐχομένως αὐτῶν νέμονται οἰκείων δικαίων. ἐπὶ τοῦτω γὰρ ἐκτίθεται παρ' ἡμῶν καὶ ἡ παροῦσα διαγνωστικὴ πράξις, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς δικαίωσιν μηνὶ καὶ ἑβδ. τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ καὶ μέγας λογοθέτης ὁ Στρατηγόπουλος †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόου καὶ βασιλέως Ἀλέξιος ὁ Καρτερός †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόου καὶ βασιλέως Ἰωάννης ὁ Ἄγγελος †.

Ἔιχε δὲ καὶ δύο βούλλας μολυβδίνας, ὧν ἡ μὲν μία εἶχεν ἑκατέρωθεν γεγραμμένα τάδε· σφραγίς κοροῦσα τὰς γραφὰς Ἰωάννου Στρατηγοπούλου σεβαστοῦ τὴν ἀξίαν· ἡ δὲ ἑτέρα ἐγγραφὴν οὕτως· Ἀλεξίου σφράγισμα Καρτερωνόμου.

IL 6731—1222, mense septembri, ind. XI.

Patriarcha Manuel I. Charitopolus abbatii monasterii S. Pauli archimandritae, evarchi et inspectoris variorum monasteriorum defert munus.

Μανουὴλ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὑπόμνημα προσανατιθεμένον τότε σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου καὶ τῆς ἐξαρχίας πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Παύλου τὴν ἐν τῷ Λάτρῳ, καθάπερ καὶ πρότερον.

Ἔιχε μὲν ἑκαταὶ ἢ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ ἐν ἀσκηταῖς περικλύτου Ἁγίου Παύλου τὸ σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τῶν ἐν τοῖς ἐκείσε λοιπῶν ὁμοίων μονῶν ἀπονεμομένων οἶμαι ταύτῃ οὐχ οὕτω δι' ἄλλα πλεονεκτήματα, ἐν οἷς ἀπασῶν ἐκείνων ὑπερτερεῖ, ἥσον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς τῶν ἐναδικῶν

περιόν, και ἦσαν ὑπ' αὐτὴν ἐκείναι οἶον τασσόμεναι και πρὸς ταύτην
 ὡς πρὸς ἐναργὲς παράδειγμα βλέπουσαι πολιτείας ἠκριβωμένης μο-
 ναδικῆς και κατάντην ῥοθμιζόμεναι, ἀλλὰ χρόνῳ μεθύστερον. εἰς
 τὴν τῶν Κελλιβάρων μονὴν εὐρέθη τὸ τοιοῦτον ἀρχιμανδριτάτον με-
 ταπεσόν, ὡς ἄρα δὴ και μετέπεσε. και ἐπειδήπερ ἐκ πλειόνων κατα-
 νοήθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὡς οὐκ εἰς οἰκοδομὴν τῶν ἐν ταῖς ῥηθει-
 σαις μοναῖς ἐνασκουμένων φοχῶν, εἰ μὴ και πρὸς καθαίρεσιν μά-
 λιστα ἡ καινοτομία αὐτῆ ἀπέβη, δεῖν ἔδοξεν, ἵνα τὸ τοῦ ἀρχιμαν-
 δριτάτου ἀξίωμα τῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου σεβασμίᾳ μονῇ και πάλιν
 ἀποδοθεῖ, ὥστε και ἀρχαιότητι πολὺ τὸ διαφέρον πρὸς αὐτὸ κε-
 κτημένη καὶ τῶν ἐν ταύτῃ δὲ κατορθουμένων ζωῶν και νῦν πολυμε-
 ριστῶν και πολυειδῶν γενικῶν ἀρετῶν προκαλουμένη πρὸς ἑαυτὴν τὸ
 παρὰ πᾶσιν αἰδέσιμον. ἔνθεν τοι και ἐπανάγει μὲν ἡ μετριότης
 ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος τὴν ῥηθείσαν τοῦ Ἁγίου Παύ-
 λου μονὴν εἰς ὕπερ εἶχε και τῶν χρόνων ἄνωθεν σεμνολόγημα, ἐπαν-
 ἀγει δὲ οὐχ ἥτιον και τὸ τοῦ ἀξιώματος γεραρὸν, ὅθεν οὐκ εὖ ποι-
 ῆσαν μετακεκίνητο, και διορίζεται τὸ εἶναι τε και καλεῖσθαι ἀρχι-
 μανδρίτην ἐκ τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἐξῆς τὸν κατὰ ἡμέραν ἡγουμα-
 νεύοντα ἐν τῇ τοιαύτῃ τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῇ. ἀρξάμενον οὖν αὐθις
 ἀπὸ τοῦ σήμερον, προστώτος αὐτῆς τοῦ τιμιωτάτου Παύλου φημί,
 ἀνδρὸς τούτου και γῆρα και συνέσει διαπρεκοῦς και μετριοφροσύνης
 εὖ μάλα ἐξησκημένου και ἀμέμπτως βίῳ και εὐτάκτως τάξει και
 καταστάσει και ὡσπερ ἀρχέτυπον τῆς τοῦ καλοῦ ἐργασίας προκειμέ-
 νου τοῖς ἀτενῶς εἰς αὐτὸν ὁρῶσιν, ἐπιβαλεῖται γούν ἀπεντεῦθεν ὁ
 τοιοῦτος καθηγούμενος και ἀρχιμανδρίτης τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὰ πρὸς
 ὄνομα διαληφθησόμενα ἐνταυθοῖ μοναστήρια τὰ και ὀφείλοντα εἶναι
 ὑπὸ τὴν αὐτοῦ διεξαγωγὴν και κυβέρνησιν, ἡγουν τὴν τῶν Κελλιβά-
 ρων μονὴν, τὴν τοῦ Μορσινῶνος, τὴν τοῦ Δουρικοῦ, τὴν τῶν Εἰρηνοῦν-
 των, τὴν τῶν Κισσῶν, τὴν τοῦ Φαλακροῦ Βουνοῦ, τὴν τοῦ Ἁγίου
 Ἰωάννου, ἔτι τὴν τοῦ Ἀσωμάτου ἥτοι τὸ Βάτιν, τὴν τοῦ Ἀσωμάτου,
 ἥτις ὁ Βαθὺς Λιμὴν ἐπικέκληται, τὴν τῆς Ἱερᾶς ὀνομαζομένην, ἔτι
 τὴν τοῦ Ἀσωμάτου ἥτοι τὸ Περιστερίον, ὧν και γνησίως ἐπιμελήσασ-
 ται και δόξαις ἂν και δεήσεις τὰ τοιαῦτα περιελεύσεται, και κατὰ
 καιρὸν ἐκάστη μάνδρα τῶν λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων προβαλεῖ,
 και τὰ χρῆζοντα διορθώσεως διορθώσεται, και τὸ χυλεῖον ἰάσεται,

καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέφει, καὶ τὸ παράπαν ψώριον ἀθεράσκευτα μακρὰν ἀκελάσει τοῦ ποιμνίου, μὴ ἀπὸ τῆς λύμης μεταδῶ καὶ τοῖς ὑγιαίνουσιν. . . . οὖν αὐτοὺς ἀγωνιστάς ὑπαλείψει καὶ τοὺς κατ' . . . θροῦντας πλέον ἔπε . . . πρὸς . . . σιν, ὥστε φανῆναι τὸ τοῦ Λάτρου ὄρος τὸ κανόνιον ἀφοσιωμένον θεῷ καλ' . . . τοῦ Δαβὶδ ὄρος . . . ὄρος τετυρωμένον, ὡς οἶα τῷ πνεύματι κυρίου περιρρεόμενον γάλακτι, ὅπερ οἶδεν ἐκβλύζειν σαρκὸς ἐπιπόνους ὑπὸ πιεσμοῖς καὶ . . . θλίψεσιν ὡς μὲν . . . συγχυτικὸν τῆς πονηρᾶς ὄψεως τῶν ἐναντίων δυνάμεων, αἷς φίλον ἐστὶ, καίτοι τὰλλα φθογεραῖς τυγχανούσαις, τὰ ἐν ἀνθρώποις περιέργως ἐπιτηρεῖν, ὡς δὲ ἄσκειον διὰ τὸ ἀμέθεκτον τῶν ὑλικωτέρων ἐμφάσεων καὶ ὡς οὕτω φάναι ἀφάνταστον. μὴ οὖν γε καὶ τρόφιμον ψυχᾶς ἐκλειπούσαις διὰ λιμῶν τοῦ τὸ θεῖον λόγιον ἐνωτίσασθαι, καὶ ἵνα πάλιν εἶπω τὸ τῆς γραφῆς· μὴ γένηται τὰ ὄρη τὰ Γελβουῆ, ἐν οἷς οὐκ ἐρρήθη δρόσος οὐράνιος φλογμὸν ἀμαρτημάτων ἀποσβεννύουσα, μηδὲ κατ' ἐκεῖνα τοὺς ἐρημάζοντας ὡς τὸ κυρίῳ ἀνεπισκόπητα, ἀλλ' εἴη καθάπερ τὸ Σιών ὄρος, ἐφ' ᾧ καταβαίνειν ἔχει δρόσος ἢ Ἀερμών καὶ ὅπερ ἠδύδοκησεν ὁ θεὸς αὐτῷ κατοικεῖν, ἀλλόμενος ἐπὶ τὰ ὄρη κατὰ τὴν φσματίζουσαν ὡς κριὸς, ἀλλόμενος ἐπὶ τοῦ βουνοῦ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ὁ δηλωθεὶς καθηγούμενος ἀρχιμανδρίτης, σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω, καὶ οἰκονομήσει καὶ διαπράττεται, συμπραττόντων αὐτῷ καὶ διαφερόντων τὴν μέριμναν καὶ τῶν ἐκάστης ἀγγελάρχων, τὰ δὲ πλείω καὶ ὑπὲρ δύναμιν τῆς ἡμῶν προσαναθήσεται μετριότητι. ὡς ἂν δ' εἴη τοῖς αὐτοῖς τοῦ ὄρους τοῦ Λάτρου καθηγούμενοις μὴ διάνδιχα μεριμνᾶν, μηδὲ τυρβάζειν περὶ πολλὰ, πῆ μὲν τῷ ἀρχιμανδρίτῃ, πῆ δὲ προσανέχοντες τῷ τὴν ἐξαρχίαν κατὰ τόπους διενεργοῦντι, ἠδύδοκησεν ἢ μετριότης ἡμῶν τὸν αὐτὸν τιμιώτατον ἐν μοναχοῖς Παῦλον τὸν Ἀγιοπαυλίτην εἶναι καὶ ἐξάρχον τῶν ἀναγεγραμμένων πατριαρχικῶν ἡμετέρων μονῶν καὶ αὐτῷ ὑποκείσθαι ταύτας καὶ κατὰ τοῦτο δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ πάσης δι' αὐτοῦ ἀπολαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν καὶ δεοῖντο συγκροτήσεως καὶ συνάρσεως. ἐξέσται τοίνυν τῷ τοιοῦτῳ διενεργεῖν ἀκωλύτως ἐν πάσῃ τῇ διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνήματος ἀνατεθειμένῃ αὐτῷ ἐνορίᾳ, ὅποσα καὶ τοῖς πατριαρχικοῖς ἐξάρχοις ἐφέται κατὰ τόπους ποιεῖν, τοὺς γε μὴν πειρωμένους ἡγουμένους διχα τῆς διὰ σφραγίδος διδομένης τοῦ θεοῦ πνεύματος χάριτος ἀνάγκην πάσαν

ἔξει ἰσθᾶν καὶ σχολάζειν τοῦ τοιοῦτου ἐπιχειρήματος, ἕως ἀνερχόμε-
 ναι πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα δοκιμάζοντο καὶ οὕτω τὸ σύμβολον
 κομίζοντο παρ' αὐτῆς τῆς ἀναδοχῆς καὶ προστασίας τῶν ὑπ' αὐτοὺς
 ταττομένων φυχῶν. ἐφ' ᾧ καὶ προσέειπεν αὐτῷ τε καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν
 ἡγουμενεύουσιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ τὸ παρὸν ὑπόμνημα
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, διὰ Χριστὸν γεγενημένον κατὰ μῆνα σε-
 πτέβριον τῆς ἰα' ἐπινεμήσεως τοῦ ς ψ λ α' ἔτους, ὅπερ
 τῇ αὐτοχείρῳ ὑπογραφῇ καὶ τῇ συνήθει σφραγιδι διεβεβαιώσαμεν †.

† Εἶχε τὸ παρὸν ὑπόμνημα τὸ Μανουὴλ, ἐλέφ
 θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
 Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

III. Sine anno.

*Patriarcha Germanus II. Nauplius monasterium S. Pauli et eius possessiones
 eximit de tutela exarchi, et patriarcha Manuel hanc exemptionem confirmat.*

† Γερμανοῦ, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, ὑπόμνημα, διαταττόμενον εἶναι τὴν
 μονὴν ἐλευθέραν ἀπὸ πάσης ἐξαρχικῆς ἐπηρείας
 δίχα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου καὶ αὐτὴν τοῦς ὑπ' αὐ-
 τὴν πνευματικῶς ἀνακρίνειν καὶ διατάττεσθαι †.

Δέδοται μὲν παρὰ τοῦ πρὸ ἡμῶν ἁγιωτάτου πατριάρχου κοροῦ
 Μανουὴλ ἢ τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τιμὴ τῶν ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Λάτρου
 πατριαρχικῶν μοναστηρίων τῇ νῦν ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὐδοκιμοῦσα τὰς
 ἐκείσε μονὰς εἰς πολυανδρίας λόγον ἀρετῆς τε καὶ καταστάσεως τοῦ
 ἁγίου Παύλου μονῇ ἐκ τῆς τῶν Κελλιβάρων μετακινήθεισα μονῆς,
 προσανατέθειται δὲ ὁμοίως τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Παύλῳ καὶ ἁγιο-
 παυλίτῃ καθηγουμένῳ καὶ ἢ τῶν αὐτῶν ἐξαρχία μοναστηρίων, ἀλλὰ
 τὸ μὲν σέμνωμα τοῦ ἀρχιμανδριτάτου τῇ τῶν Κελλιβάρων μονῇ πάλιν
 ἐπήγγελλται ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ὑπομνήματος μετὰ παρέλευσιν
 τοῦ διαληφθέντος ἁγιοπαυλίτου καθηγουμένου πρὸς αὐτὴν μέλλουσα
 ἐπαναλευσέσθαι, καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης ἐπαναλεύσεως μαθήσεται
 ὁ βουλόμενος ἐκ τοῦ ὑπομνήματος· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἐξαρχικῆς ἐνεργείας
 προσωπικῆς τυγχανούσης μὴ συνδιαιωίσει ταύτη τῇ τοῦ ἁγίου Παύ-

λου μονῆ ὁ ταύτης καθηγούμενος ἔγνω τῇ οικείᾳ πάντως συμπερινομένην ζωῇ, τοχὸν δὲ καὶ προακιοθῆσαν καὶ εἰς ἕτερον μεταβαίνουσαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμέλησεν αὐτῷ τῆς μετέπειτα καταστάσεως, ἣν ἄρα καὶ σχολίῃ ἢ κατ' αὐτὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆ, προσῆλθε διὰ τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ λιπαρῶς αὐτῆς ἐδεήθη καὶ* καθικέτευσεν, ἵνα μὴ ὡς εἰκὸς εἰς τινῶν ἐξαρχεῦειν λαχόντων ἐπισυμβαίνουσαν τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐπήρειαν ἢ ζημίαν μᾶλλον εὐπρόσωπον ἢ ὠφέλειαν προσανακινήσομεν δι' ἡμετέρου πού σιγίλλίου ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀποκλείσαντες τέλειον τὴν ἐν ταῦτοις πάροδον καὶ ἀνάκρισιν τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξαρχεῦουσιν ἐξωθεν, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν προσηκαμένη τὴν ἐρώτησιν ὡς αἰτίαν ἔχουσαν εὐλογοφανῆ, θαρρήσασα δὲ καὶ ἄλλως, ὅτι περ καὶ οἱ μετὰ τὸν σήμερον ἡγουμενικῶς τῆς ἀναγεγραμμένης μονῆς προστατεύοντες κατ' ἔχνια τοῦτω πορεύσονται, (οὐ γὰρ ἂν μὴ τῆς ὁμοίας ὄντας θεοφιλοῦς πολιτείας καὶ ἀρετῆς τῆς ἡγουμενείας τῆς πολυανθρώπου ταύτης μονῆς ἐγχειρισθεῖεν τοὺς οἴακας) τὸ παρὸν σιγίλλιον ἐκθεμένη τῷ μέρει ταύτης παρέσχετο· καὶ διοριζόμεθα δι' αὐτοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι, μηδένα τῶν ἐλευσομένων ἐξάρχων τοῦ ὄρου τοῦ Λάτρου μετὰ τὸν νῦν ὄντα, τὸν ἐν μοναχοῖς ὀσιώτατον Παῦλον, ἄδειαν ἔχειν καθ' οἷονδῆτινα λόγον ἢ τρόπον ἐξαρχικῶ δικαίῳ παρεισδύσθαι ἐν αὐτῇ καὶ προφάσει τῆς ἀνακρίσεως τῶν φοχικῶν σφαλμάτων ποιεῖν πειρᾶσθαι τὰ μὴ καθήκοντα, καθάπαξ γὰρ ἀποτεριχίζει τοῖς τοιοῦτοις ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἐν τῇ πρωτοτόπῳ μονῆ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μετοχίοις καὶ ἀγριδίοις, ἡγουν τὸ Κρίνος, τὸ Βορράδι, τὰ Γάρσικα, καὶ τοῖς λοιποῖς ἄλλοις κτήμασι τοῖς καὶ ὀνομασί τῷ χρυσοβούλλῳ λόγῳ τοῦ βασιλέως ἐκείνου κυροῦ Μιχαῆλ ἐμφορομένοις ἐλευσειν καὶ πάντῃ ἀνεργήτους εἶναι τὸ ἐπ' αὐτοῖς διορίζεται καὶ προσανακείσθαι εὐδοκεῖ τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν καθηγουμένῳ, καὶ εἴ τι που δεήσειεν εὐεργετηθῆναι ἐν τινι τῶν τοιούτων ἐνέργημα ἐξαρχικόν, εἰ δὲ καὶ φοχικόν συμπέσοι ἀρρώστημα παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐπισκεφθήσεται καὶ θεραπευθήσεται κατ' ἐπιστήμην ἰατρίας πνευματικῆς, τῶν ἰσως ὑπερβαινόντων τὴν τοῦτων ἰσχὸν τε καὶ δόναμιν ἀναφύεσθαι ὀφειλόντων πρὸς τὴν πατριάρχικὴν περιωπὴν καὶ ταύτης εὐρίσκειν τὴν μέθοδον τῆς μεταχειρήσεως. ἀρέσκει γὰρ ὁ κατὰ καιροῦς ἡγουμενεῶν τῆς οὐβασμίας τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆς καὶ ἀντι ἐξάρ-

χου αὐτῆ τε καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἀκωλύτως ἅπαντα διενεργήσει τὰ τῆ ἐξαρχία ἀνήκοντα ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις δικαίοις αὐτοῦ· ὅθεν καὶ τοὺς ἱεραῖοις μέλλοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν μοναχῶν, οἷς ἂν καὶ δοκιμάσῃ ἀρχιερεῦσιν, ἐκείνους καὶ προσενέγκοι, καὶ οὕτω τὴν ἱερωσύνην εἰσδέξονται. ἐντός μέντοι τῶν ἰδίων ὄρων ἐστηῆται, καὶ οὐδέν τι περισσὸν διαπράσσεται τῆς πατριαρχικῆς χωρὶς εἰδήσεως καὶ ἐνδόσεως, ἐφ' ᾧ καὶ προσέεται τὸ παρὸν σιγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ μέρει τῆς τοῦ Ἁγίου Παύλου μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ παρὸν ὑπόμνημα καὶ τὸ Γερμανός, ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἀπυωρημένην μολιβδίνην βούλλαν ἐν μὲν ἐνὶ μέρει τὴν θεοτόκον ἐκτροποῦσαν βασιτάζουσαν τὸν Χριστόν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὸ τοῦ πατριάρχου ὄνομα καὶ ἀξίωμα †.

Εἶχε καὶ ὁπισθεν τὸ παρὸν ὑπόμνημα γραφὴν τοῦ ἀγιωτάτου ἐν πατριαρχαῖς κυροῦ Μανουὴλ τὰ ἐν αὐτῷ ὑποστηρίζουσαν ἐμφαινόμενα ταῦταῖσι διεξιούσαν ταῖς λέξεσιν·

Εἰ τις ζῶσι μὲν τῶν χρηστῶν ἀνδρῶν τισι χαριζόμενος ἀπαίρουσι ὕστερον, συναπαίρειν καὶ τὴν χάριν ἐπίγεται, οὗτος οὕτε τῆς τῶν ἄλλων χάριτος μνήματα καταμένειν τῷ βίῳ τούτῳ αἰρεῖται οὕτε τῆς ἑαυτοῦ· ἅμα τε γὰρ ἀφείλετο τὴν χάριν καὶ ἅμα συναφαιρεῖται καὶ τὰς μνήμας, τὴν ἑαυτοῦ τε ὡς εὖ ποιησαμένου κατέσβεσε χάριν καὶ τὴν τοῦ αὐτοῦ παθόντος· εἶχε γὰρ ἕκτοτε τοῦτο [τῷ] διαχρηστὸν πλεονέκτημα· εὖ δὲ κείμενος ἔπαθεν. εἰ γοῦν καὶ τῷ ἐντός δηλουμένῳ ὀσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Παύλῳ ἐκείνῳ ζῶντι μὲν ἐπήγγελο ἐκ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ τὸ ἐπὶ τῆ κατ' αὐτὸν μονῆ τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων ἀνείσελευσίν τε καὶ ἀδιάσειστον, ὕστερον δὲ ἀπελθόντι τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἀπεμαράνθησαν, εἶχεν ἂν λαβὴν μέμφεως ἢ τοῦ ἀγίου ἐκείνου ὑπόσχεσις, ἐπεὶ δὲ καὶ περιόντων, καὶ κειμένων τῶν χρηστῶν ἀνδρῶν τὴν ἀρετὴν ἐκεῖνος ἤθει τιμᾶν καὶ παρὰ τοῦτ' αὐτὸ οὐδὲ τὰ ὑπεσχημένα τῷ βῆθέντι ὀσιωτάτῳ Παύλῳ μετὰ θανάτου τούτου παρεῖδεν, ἀλλὰ πέρας τι δέδωκεν, ὡς τὸ παρὸν διαλαμβάνει ὑπόμνημα, εὐδοκεῖ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ ἀμετάπτωτον ἔχειν τὰ ἐμπεριειλημμένα τούτῳ καὶ ἀμετάθετον, καὶ διατηρεῖ καὶ

σῶτη μόνιμον τῆ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῆ τὸ ἐλευθέρων ἀπό τε πάσης ἄλλης δημοσίου χειρός καί τῆς τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων εὐσεβείας. διὰ τοι τοῦτο καί διὰ πλείονα τὴν ἀσφάλειαν τῆ οἰκείᾳ ὑπογραφῇ ὑπεσημῆνατο ἔξωθεν.

Ἔῤιχε ἡ παροῦσα πατριαρχικὴ γραφὴ καί τὸ μὴνι ὁκτωβρίῳ ἰνδ. ε' διὰ τῆς πατριαρχικῆς πανιέρου χειρός καί βούλλαν τὴν διὰ κηροῦ.

IV. 6744—1235, mense septembri, ind. IX.

Patriarcha Germanus II. Nauplius declarat monasterium exemptum esse de potestate civili et episcopali.

Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου σιγίλλιον ὀπόμνημα, διοριζόμενον εἶναι τὸν Πορὸν μετὰ τῶν αὐτῷ διαφερόντων ἀνενόχλητον ἀπό τε ἀρχοντικῆς δυναστείας, ἀπό τε ἐπισκοπικῆς.

Παραινοῦμεν πᾶσι τοῖς τῷ παρόντι ἡμῶν ἐντοχάνουσι σιγίλλιον πολιτικοῖς ἄρχουσι καί ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, μηδένα τῶν ἀπάντων καινοτομίαν ἢ βλάβην ἢ τὴν τυχοῦσαν ἐπήρειαν ἐπαγαγεῖν τῷ παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου τῆς ἐν τῷ Λάτρῳ καινιζομένης εὐκτηρίῳ οἴκῳ εἰς ὄνομα τῆς ὑπεραγίας θεοποιῆς ἡμῶν θεοτόκου τῆς Στολιωτίσσης ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς αὐτῆς μονῆς τῷ οὐτως ἐπονομαζομένῳ Ποροῦ διὰ σταυροπηγίου πατριαρχικοῦ ἢ τῷ μέλλοντι προσκαθῆσθαι ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ καί ἱερουργεῖν ἱερῶν ἢ τοῖς κληρονόμοις καί διαδόχοις τοῦ δομήτορος χάριν εἰσπράξεως κανονικῆς ἢ τοῖς αὐτῷ διαφέρουσιν ἢ τοῖς κτήμασι τοῦ ναοῦ· χρὴ γάρ τὸν ἐν αὐτῷ ἱερουργοῦντα ἱερέα τὴν πνευματικὴν ἀκολουθίαν ἀνεμπόδιστως ποιεῖσθαι καί μὴ τινὰς ὑγλήσεις τῶν κοσμικῶν ἐπιδέχεσθαι, ἀλλ' ἀνετον διαφυλάττεσθαι καί ἀνεπηρέαστον διατηρεῖσθαι τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ἕκ τε τῶν ἄλλων καί αὐτοῦ τοῦ κατὰ χώραν ἀρχιερέως μηδαμῶς ἐνοχλεῖν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις ὀφειλοντος ἢ ὅλως παραβάλλειν αὐτὸν ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὴν οἴανοῦν ποιεῖσθαι ἀνάκριτον καί ἐπιτήρησιν. ὅσοι τοίνυν τῇ ἐγγράφῳ ἡμῶν παρεγγυῆσαι ἐντοχάνας τε, στρατηγοὶ τε λαοῦ καί καθηγηταὶ θείων καί ἱερῶν ἐκκλησιῶν, εἴτε καί τὴν τῶν ἐξάρχων παρ' ἡμῶν ἀναδεδεγμένοι φρονεῖδα ἢ ὡς εἰκὸς ἐν ἑτέραις ἐκκλησιαστικαῖς διακονίαις ἀποστελλόμενοι

τύχητε, εἰς ἐκδίκησιν διανάσσητε, καὶ μηδεμίαν κατατολήσητε ἐπι-
ρειαν ἢ ζημίαν ἢ βλάβην ἢ καινοτομίαν ἢ ἀγγareίαν ἢ ἀπαίτησιν
λόγῳ, συνηθερῶν ἢ κανονικῶν ποιήσασθαι, τῇ ἐπιδείξει μόνῃ ἀρκού-
μενοι τοῦ παρόντος, σιγίλλου τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὕπερ ἐγράφη
καὶ σφραγισθὲν ἐπεδόθη μὴνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. η' ἔτει
ϛψμδ' Ϛ.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ Γερμανός, ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμένικὸς πα-
τριαρχῆς †.

V. Sine anno.

*Patriarcha Manuel II, monasterium et possessiones eius eximit de tutela
eparchorum et episcoporum.*

† Μανουὴλ, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμένικου
πατριάρχου, γραφὴ τιμίας ἀποδιώκουσα ἐκ τῆς μο-
νῆς ἐξάρχους τε καὶ ἐπισκόπους, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ
τῶν χωρίων αὐτῆς, πᾶσαν δὲ τὴν πνευματικὴν διεξ-
αγωγὴν αὐτῶν καὶ κυβέρνησιν ἀνατιθεῖσαν πρὸς
τὸν κατὰ καιροῦς ἡγουμενεύοντα, τῆς τοιαύτης
μονῆς †.

† Ἐφθασε μὲν ὁ ἀγιώτατος ἐν πατριαρχίαις ἐκεῖνος, κῦρ Γερ-
μανός, ἐπιβραβεῦσαι τῇ κατὰ τὸ ὕρος τοῦ Λάτρου σεβασμίᾳ πατριαρ-
χικῇ περιωνόμῳ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ διὰ σιγίλλιδους ἐνοπογρά-
φου αὐτοῦ γράμματος ἐλευθερίαν παντοίαν καὶ τὰ ἀνωτέραν τυγχά-
νειν αὐτὴν τῆς ἐκ τῶν κατὰ καιροῦς ἐξαρχεῦειν λαχόντων ἕως ἐπι-
συμβαίνουσης ταύτης ἐπιρρείας καὶ εὐπροσώπου μᾶλλον ζημίας ἢ
ὠφελείας, οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς τῇ τῆς μονῆς ἐλευθερίᾳ καὶ τὴν τῶν
ὅπ' αὐτὴν χωρίων καὶ μετοχίων διεξαγωγὴν καὶ πνευματικὴν διοίκη-
σιν τῷ κατὰ καιροῦς καθηγουμένῳ τῆς μονῆς προσανέθετα, ὕπερ δὴ
σιγίλλιον καλῶς ἔχων ἐπιγνωσθὲν καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐπεση-
μάνθη καὶ παρ' αὐτῆς καὶ ἦν ἔχον τὸ ἀμετάπτωτον ἕως τοῦ γού.
ἀρτίως δὲ ἀνήνεκται τῇ ἡμῶν μετριότητι παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοῦ
ἁγίου Παύλου μονῆς, ὡς οἱ πλησιοχώροντες ταύτῃ ἐπίσκοποι καὶ
μάλιττά γε ὁ Ἀμαζοκόρακος πειρῶνται εἰσερχεσθαι ἐν τοῖς διὰ χρο-

σοβούλλων προσουσι τῇ μονῇ χωρίοις φυλικῶν σφαλμάτων ἕνεκα ἀνακρίσεως, πατριαρχικοῖς οὖσι ἀνέκαθεν. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν τοῦτο μὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἔχειν τὸ καλῶς γεγονὸς γράμμα τοῦ αὐθιμοῦ πατριάρχου κυροῦ Γερμανοῦ ἐθέλουσα, ἄλλως τε δὲ καὶ τοῦ τοῖς ἐπισκόποις ἐπληρημένου κινδύνου ἐκ τῆς τῶν ἀλλοτρίων ἐπιβασίας ἐξαιρεθῆναι αὐτοὺς βουλομένη, εἰ ἀληθῶς τῶν μὴ ἰδίων κατεπεμβαίνειν παραλόγως ὀρέγονται, διορίζεται διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, μηδένα τῶν ἑμπορούντων τῇ μονῇ ἐπισκόπων, μήτε μὴν τὸν Ἀμάζονος ἔχειν τινὰ παρελθούσιν ἐν τοῖς διὰ χρυσοβούλλων προσουσι τῇ τοῦ ἁγίου Παύλου μονῇ πατριαρχικοῖς χωρίοις φυλικῶν σφαλμάτων ἕνεκα ἀνακρίσεως, ἐν οἷς οὐδέποτε εἰσῆρχετο· εἰ γὰρ τῷ πατριαρχικῷ ἐξάρχῳ ἢ ἐκείσε εἴσοδος ἀποτειχίζεται, ὡς καὶ τῆς τῶν ἐν τούτοις δὴ τοῖς χωρίοις φυλικῶν πνευματικῆς διεξαγωγῆς καὶ κυβερνήσεως ἀνατεθειμένης τῷ τῆς μονῆς καθηγούμενῳ, πῶς ὁ Ἀμάζονος ἐπίσκοπος ἀμετόχως ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς εἰσελθοῖ δικαίως, εἰ μὴ γε βούλεται ἔκοντι ταῖς κανονικαῖς εὐθύναις ὑποπεσεῖν; ἔστωσαν γοῦν καὶ αὐθις τὰ ὑπὸ τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου μονὴν πατριαρχικὰ χωρία ὑπὸ τὴν τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς πνευματικὴν διεξαγωγὴν καὶ διοίκησιν, ὡς τὸ πρότερον, εἰδέναι ὀφείλοντος, ὡς λόγον ὑφέξει ὑπὲρ αὐτῶν τῷ θεῷ· τὰς μὲντοι γε καθιερώσεις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνεγειρομένων ναῶν ἐπὶ σταυροπηγίοις πατριαρχικοῖς καὶ τὰς τῶν ἱερασθαὶ μελλόντων χειροτονίας οὐχ ὁ Ἀμάζονος μόνον ἀναγκαστικῶς ποιήσει, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων ἀρχιερέων, ὃν ἂν μετακαλέσῃται ὁ καθηγούμενος, ἀπρόκριματίστως αὐτὰς ἐκτελέσει. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγύονει καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὀφείλον προσεῖναι τῇ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

VI. [6744—1236], mense martio, ind. IX.

Patriarcha Germanus II. Nauplius confirmat monasterium Zigrítsae et praedia Daphnaeae et Apyli subiecta esse monasterio Rurhianorum.

† Γερμανοῦ, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμένικου πατριάρχου, σιγίλλιον προσαφιερούς τῇ μονῇ τῶν Ῥουφιανῶν τὴν τε Ζιγρίτζαν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μετόχια, τὴν Δαφναίαν καὶ τὴν Ἀξύλον.

Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνδρῶν αἰδεσίμων αἰτήσεις τάχιον ἢ λόγος κατανοοῦσα περαινειν (τῇ γάρ τῶν αἰτούντων αἰδεσιμότητι καὶ τῶν αἰτημάτων δίκαιον, ὥσπερ κατ' ἀνάγκην ἐστὶν ἐφεπόμενον, ἐπεὶ θεοφιλῶς οἱ θεοφιλεῖς καὶ διανοοῦνται καὶ λέγουσι καὶ ἐπιχειροῦσι καὶ πράττουσι) προσέσχεν ἐτοιμοπειθῶς ἄρτι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς κατὰ τὸ Λάτρον σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς, κῆρ Γερμανοῦ. οὗτος καὶ γὰρ λαμβάνει μὲν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς χειρὸς συνεργίαν ἐπὶ τῇ βελτιώσει καὶ προκοπῇ τῆς εἰρημένης μονῆς τῶν Ῥουφιανῶν, αἰτεῖται δὲ καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν κατὰ τὰ Πολοπόθια διακειμένην μονὴν τὴν Ζιγρίτζαν ἐπονομαζομένην, ἣν καὶ αὐτὴν ὀρισμῶ σεπτῶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος εἰς τὸ τῇ τῶν Ῥουφιανῶν ὑποκεισθαι μονῇ καλῶς ἠσφαλίσατο, καὶ αἰτεῖται αὐτὴν, ἵνα εἰς μετόχιον αὐτῆ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν ταχθεῖη μονῆς, καὶ αἰωνιζόντως ὑπ' αὐτὴν μένη. ὅτι γοῦν ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τὸ ἐχεπειθῆς προσέσχε τῷ αἰτουμένῳ καὶ διὰ τὴν προσοῦσαν μὲν τούτῳ αἰδεσιμότητα καὶ διὰ τὸν σεπτὸν δὲ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος ὀρισμὸν τῶν ταῦτα εὐδοκοῦντα καὶ διοριζόμενον ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἢ δηλωθεῖσα τῆς Ζιγρίτζας μονὴ μετὰ τῶν εἰς τὸ Παντοίχιον καὶ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου δικαίων αὐτῆς ὑποκειμένη καὶ προσηνωμένη τῇ τῶν Ῥουφιανῶν μονῇ καὶ παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦς καθηγουμένου τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς διυθινομένη τε καὶ διεξαγομένη αὐτῇ τε καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοὶ καὶ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν, εἴτε εἰς ἀροσίμους θεωροῦνται αὐτὰ πεδιάδας, εἴτε εἰς τόπους ἀμπελοφύτους, εἴτε εἰς μύλωνας, εἴτε τινὲς εἰσιν ἐν τοῖς τῆς μονῆς δικαίοις προσκαθήμενοι, εἴτε ζεύγη βοῶν εἰσιν, εἴτε ἄλλον οἶονδῆτι τῇ μονῇ ἐφ' ἅπαξ ἀφισρωθὲν ὀθενδῆποτε, οἱ δὲ κατὰ καιροῦς μοναχοὶ τῆς τῶν Ῥουφιανῶν μονῆς ἔξουσιν ἐπ' ἀνάγκης βελτιοῦν τε καὶ συνιστᾶν τὴν εἰς μετόχιον δοθεῖσαν τούτοις μονὴν. οὕτω γάρ καὶ εἰς μετόχιον αἰωνιζόντως ταύτην καθέξουσιν, ἐπεὶ δὲ τοῖς ἀνωθεν εἰρημένοις ἅπασιν ἔσονται ὑποκείμενα τῇ μονῇ τῶν Ῥουφιανῶν καὶ τὰ δύο μετόχια τῆς Ζιγρίτζης, ἣ τε Δαφναία καὶ ἡ Ἀζυλος, μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς προσκαθήμενων πτωχῶν, ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῖς Ῥουφιανίταις μοναχοῖς γέγονεν εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τριμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. θ' †.

VII. 6704—1196, 10 iunii, ind. XIV.

*Iudex hippodromi Theodorus Pypopolus profitetur monasterium S. Pauli
exemptum esse de potestate ecclesiastica.*

† Σημεῖωμα γεγονὸς παρὰ βασιλικῶν ἀρχόν-
των πατριαρχικῇ κελεύσει διασαφὸν εἶναι τὴν
μονὴν αὐτοδέσποτον καὶ ἀπηλλαγμένην πάσης
ἐκκλησιαστικῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος †.

Μηνὶ ἰουλίῳ δεκάτῃ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἰνδ. ιδ', ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
μεγαλοπέρδου πρωτονωβελησιμομπερτάτου κυροῦ Δουδάτου τοῦ Σιφιλί-
νου, τοῦ μεγαλοδοξοτάτου βασιλικοῦ βεστιαρίτου κοροῦ Βασιλείου τοῦ
Ἀριστηνοῦ καὶ τοῦ θεοσεβεστάτου ἐκδίκου κοροῦ Λέοντος τοῦ Ἀγιο-
θεοδώρητου.

Ἀνήλθομεν σήμερον ἐξ ὀρισμοῦ ἀγράφου πατριαρχικοῦ ἀγγελ-
θέντος ἡμῖν διὰ τινος τῶν θυρωρῶν πρὸς ἐντυχίαν τῆς μεγάλης ἀγιο-
σύνης αὐτοῦ καὶ ἠκούσαμεν ἐξ αὐτοῦ, ὡς ὁ καθηγούμενος τῆς ἐν
τῷ Λάτρῳ σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου, ἱερομόναχος Παῦλος,
παρὰ τῷ μεγάλῳ λογοθετικῷ δικαστηρίῳ ἐλκόσας τοὺς ὁμοζύγους,
τόν τε Μεσοποταμίτην Ἀλέξιον καὶ τὴν Εἰρήνην, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτῶν Μαρίαν περὶ τινος οἰκοστασίου τῆ κατ' αὐτὸν μονῆ
διαφέροντος καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Βασιλείου διακειμένου. λέγει
ζητεῖσθαι παρὰ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἐντολὴν πατριαρχικὴν διὰ τὸ
δῆθεν ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ δεσποτείαν τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ
μεγάλης ἐκκλησίας εἶναι τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν καὶ ἐπεὶ φησι πάντη
ἀβούλητόν ἐστι τῇ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ, ὥσπερ τὸ τῶν διαφερόντων αὐτῷ
δικαίων καταφρονεῖν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν μὴ διενεγκόν-
των αὐτῷ, ἢ δὲ ῥηθεῖσα μονὴ τοῦ ἁγίου Παύλου ἐλευθέρᾳ τούτῳ
ἐγνώριστα καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος πάντη
ἀπηλλαγμένη, μόνᾳ δὲ τὰ ἀρχιερατικὰ δίκαια κέκτηται ἐπ' αὐτήν,
καθὼςπερ καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς πάσαις μοναῖς ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν
οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἤγουν τὸ σφραγίζειν τὸν καθηγούμενον, τὸ
ἀνακρίνεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ τὸ τὰ φυσικὰ σφάλματα διορθοῦσθαι,

ἐθέλει δῆλον γενέσθαι τῷ δικαστηρίῳ δι' ἡμεῶν τοῦ σημειώματος τὸ
 ἐλευθέραν πάντη καὶ αὐτοδέσποτον εἶναι τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ μὴ
 ὑπὸ τὰ ἐκκλησιαστικά τελεῖν δίκαια καὶ διὰ ταῦτα μηδὲ ἐντολῆς
 δεῖσθαι πατριαρχικῆς εἰς τὸ ἀνακρίνεσθαι τῷ ἀντιθετοῦντι αὐτῇ μέ-
 ρει· ἐκ πολλῶν γάρ ἔφη ἐπιγινῶναι τὴν αὐτοῦ ἀγιότητα τὸ ἐλευθερον
 καὶ ἀδούλωτον τῆς τοιαύτης μονῆς, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ προ-
 κομισθέντος τῇ αὐτοῦ ἀγιότητι παρὰ τοῦ ῥηθέντος καθηγουμένου
 τυπικοῦ τῆς τοιαύτης μονῆς τοῦ ἐν μέρει οὕτως διεξιόντος. ὁ δὲ
 Θεοφόρος πατὴρ προσκαλεσάμενος πάντων τὴν ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα,
 συμπαρόντων καὶ τῶν προρρηθέντων ποιμένων καὶ Εὐθυμίου κρησο-
 κλισίου καὶ Θεοφυλάκτου, ἀνθρώπου τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενι-
 κοῦ πατριάρχου, ὡς ἀποσταλέντος διὰ τινα εὐλογον πρόφασιν πρὸς
 αὐτὸν, λέγει αὐτοῖς εἰς ἐπήκοον πάντων· ποῦ θέλετε, τέκνα, κατα-
 λείψω ὑμᾶς, ἐπειδὴ οὐκέτι με ὕφεσθε σωματικῶς συνδιάγοντα ὑμῖν;
 οἱ δὲ ὡς τούτων τῶν λόγων ἠκηκόευσαν, ἔμειναν ὡσεὶ νεκροὶ, μὴ δυ-
 νάμενοι ἢ φθέγγεσθαι τι ἢ καὶ πρὸς βραχὺ βλέψαι αὐτὸν, συγχε-
 θέντες ὑπὸ τῆς λύπης καὶ τῶν δακρύων. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτοὺς ταρ-
 χθέντας λέγει αὐτοῖς· εἴπατε, εἴπατε, ἂν περ εἰς βασιλέα ἢ πατριάρχην
 ἢ ἄλλον τινὰ προθυμείσθε καταλιπεῖν με ὑμᾶς. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ·
 ὁποῦ κελεύεις, πάτερ, προνοούμενος ἡμῶν τὸ συμφέρον. εἶπε δὲ αὐ-
 τοῖς· ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ προθυμοῦμαι ὑμᾶς καταλιπεῖν καὶ δεσπόζεσθαι,
 εἰ μὴ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ σωτῆρας ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. καὶ ἀβέβαιόν, φησι, τὸ τοιοῦτον τὴν τυπικόν, ἀλλὰ βεβαιοῦται ὡς
 ἐν τῷ ἔδοξέ φησι τῶν ἐμπεριεχομένων ῥημάτων τῷ ἐκτεθέντι καὶ
 συγγραφέντι παρὰ τοῦ ἀγίου ἐκείνου Μεταφραστοῦ κυροῦ Σομεῶν
 τοῦ λογοθέτου βίῳ τοῦ ῥηθέντος ὁσίου Παύλου τοῦ καὶ δομητοροῦ
 τῆς μονῆς, ἐνθα φησὶν· ἐκπέμπεται τοίνυν εἰς τῶν μοναχῶν, δε καὶ
 ὑπαντᾷ τοῖς κληθεῖσι πρὸς τὸν μέγαν ἀνερχομένοις. ὡς δὲ κατέλαβον
 καὶ εἰς λόγους αὐτοῖς ἔρχεται, λόγους οὐδὲ ἐκείνόν τε ἔδει λέγειν
 καὶ αὐτοὺς ἀκούειν γέμοντας ὠφελείας, οἴγε καὶ οὕτως ἔχοντα θεα-
 σάμενοι ἤρατό περὶ τοῦ ποιμνίου· τίνα μέλλεις ἐπιτρέπειν αὐτοῖς;
 ἐκείνῳ, ἔφη, τῷ κατὰ γνώμην ὄντι τοῖς ἀδελφοῖς. ἀθροίσας τοιγαροῦν
 ἅπαντας ἐκυνθάνετο, οἱ δὲ τὴν ἐκλογὴν αὐτῷ μάλλον ἐγχειρίζουσιν,
 σὸν, πάτερ, εἰπόντες, τὸ ἔργον καὶ τῆς ἐκ Θεοῦ φωτισομένης σου δια-
 νοίας. πρὸς ταῦτα ἐκείνος ἐγκάρδιόν τι καὶ πεπονθημένον ἄκρως

στενάξας· ἐν οὐδενί ἑτέρῳ, ἔφη, ὅτι μὴ χερσὶν ὑμᾶς τοῦ ἐμοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ καταλείπω. καὶ μετ' ἁλίγα· ὅτι δὲ ἀληθῆς ἡ ἐπαγγελία τὸ ἐπὶ Λαζάρῳ γενόμενον, εἰς δὲ εὐτος τῶν μοναχῶν μετὰ τὴν εἰς Θεὸν τοῦ πατρὸς ἐκδημίαν ἀκριβῶς δηλώσει, ὡσπερ ἄρα περὶ αὐτοῦ καὶ τῷ τῆς λαύρας ἐγγέγραπτο βιβλίῳ. τούτων οὕτω πρὸς ἡμᾶς λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν θεοκότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τὸ παρὸν σημεῖωμα εἰς δήλωσιν ἡμῖς ἐξεθέμεθα κατὰ τὸν ὅρισμὸν τῆς αὐτοῦ ἀγιότητος, ὃ καὶ παρεκβαλόντες καὶ συνήθως πιστωσάμενοι ἐπιδεδώκαμεν μηνί καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους σφδ' Ϛ.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν τὸ παρὸν σημεῖωμα· ὁ κριτής τοῦ βήλου ἐπὶ τοῦ ἵπποδρόμου Θεόδωρος ὁ Πυρόπουλος †.

VIII. Sine anno, mense novembri, ind. IV.

Litteras imperatoris datae ad protospatharium et iudicem mysticum hippodromi Basilium, iubentes determinari confinia monasteriorum S. Pauli et Lamponii.

† Βασιλικὸν πιττάκιον ἀποσταλὲν Βασιλεῖφ πρωτοσπαθαρίῳ, μυστικῷ κριτῇ ἐπὶ τοῦ Ἴπποδρόμου καὶ τῶν Θρακησίων †.

† Ἐπεὶ οἱ τοῦ Λάτρου εὐλαβείᾳ ζυγῶντες μοναχοὶ δέησιν πιττάκιου τῇ ἐκ Θεοῦ ἡμῶν βασιλείᾳ ἔπεμφαν καὶ διὰ τοῦ εὐλαβεστάτου αὐτῶν ἡγουμένου κατεμήνυσαν, ὡς τινες τῶν γειτονοῦντων τῷ ὄρει καὶ μάλιστα οἱ τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου μοναχοὶ, παρ' οὐδὲν θέμενοι τὴν ἐπέχειν αὐτοὺς δυναμένην δύναμιν καὶ ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρχαίαν διακράτησιν τοῦ ῥηθέντος ὄρους ἐκαινοτόμησαν καὶ τὸ δεινότερον, ὡς παροίκους τινὰς μετὰ γυναικῶν ἐν οἷς οὐκ ἔδει κατεσκήνωσαν τόποις καὶ βλάβης αἰτίοι τοῖς ἐν ταῖς λαύραις μοναχοῖς γίνονται, κελεύομέν σε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ φοβερὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ σωτηρίαν τῆς ἐξ αὐτοῦ βασιλείας ἡμῶν ὀρκίζομεν, ἐπὶ τοῦ τόπου γενέσθαι καὶ ζητῆσαι μετ' ἐπιμελείας ὑπερβαλλούσης μέχρι τίνος οἱ ὄροι τοῦ ὄρους διήκουσι καὶ τίνος τόπους οἱ δεηθέντες μοναχοὶ καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν κατεῖχον, καὶ διαιρῆσαι μὲν τὴν ἀρχαίαν διακράτησιν καὶ τοῖς μοναχοῖς ἀποκαταστήσαι καὶ ἐκδιώξαι δὲ τοὺς κακῶς

κατασκηνωθέντας παροίκους παρά τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου καὶ μὴ παραχωρῆσαι μήτε ἀνδρας ἐκείσους, μήτε γυναίκας, μήτε θρέμματα αὐτῶν ἢ αἷγας νέμειν, ἀλλὰ πανταχοῦ τὸ ὄρος ἀκαινοτόμητον τηρήσαι καὶ τοὺς μοναχοὺς διὰ τὸ τοῦ φιλησόχου βίου παρασκευάζσαι τῶν ἐπιβουλεύοντων ταῖς ψυχαῖς ἐλευθέρια ζε . . . καὶ τὸν φιλόφρονος θεῶν θεραπεύειν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὁμιωνόμων χριστιανῶν διηλεκτικῶς ὑπερεντυγχάνειν. φασὶ δὲ καὶ ἀνταλλαγὴν γέγονεν ὑπὲρ τοῦ ὄρους παρά τοῦ μακαρίτου Παύλου πρὸς τοὺς τοῦ Λαμπονίου, καὶ ζητῆσαι ὀφείλεις καὶ περὶ τοῦτου καὶ ἀποδοῦναι τοὺς ἀνταλλαγέντας τόπους τῷ μέρει τοῦ μακαρίτου Παύλου. καὶ τοῦτο ἀναμφιβόλως γενέσθω παρά σου. ἀπελύθη μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. δ' ἀπὸ τῆς θεοφυλάκτου πόλεως †.

IX. 6495—987, mensibus februario et aprili, ind. XV.

Compositio facta inter monasterium Lamponii et monasterium S. Pauli de permutatione possessionum et de consensibus sorum confirmata a patriarcha Nicolao.

Ἐτους 507 ε' ὡς ἐκ τῶν ἔπισθεν.

I. Συμβίβασις τῶν τοῦ Λαμπονίου μοναχῶν μετὰ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὄρους τοῦ Λάτρου.

Βαρθολομαῖος, ἑλέφ θεοῦ μοναχὸς τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῆς ὕπεραγίας θεοτόκου, τῆς οὐσης μὲν καὶ διακειμένης ὑπὸ τὸ ὄρος τοῦ Λάτρου, ἐπιλεγομένης δὲ τοῦ Λαμπονίου, ὃ καὶ χάριν τῆς παρούσης ὑποθέσεως μετὰ καὶ γραμμάτων ἐνταῦθα ἐποσταλεις παρὰ Μεθοδίου, τοῦ εὐλαβεστάτου ἱερομονάχου καὶ ἡγουμένου τῆς εἰρημένης τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐν αὐτῇ τῶν μοναχῶν ἀδελφότητος τῶν καὶ παρ' ἐμοῦ εἰς χεῖρας ἐπιδοθέντων Νικολάφ, τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ, τὴν παροῦσαν ἐκ προσηκούστων αὐτῶν καὶ τοῦ μέρους παντὸς τῆς τοιαύτης ἡμῶν τοῦ Λαμπονίου μονῆς ἐπικύρωσιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν, ἔτι δὲ συμφωνίαν καὶ ἀσφάλειαν τίθημι καὶ ποιῶ, ὡς μέλλοντος καὶ τοῦ προσηκουμένου μου ἡγουμένου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εὐλαβῶν μοναχῶν ἐπιτοπίως ἐνώπιον ἀξιολόγων μαρτύρων ταύτην ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπιβεβαιῶν γνώμη, προτροπῇ τε καὶ εἰδήσει Νικολάου, τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ἐγγράφῳ συν-

κινήσει Στεφάνου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερομονάχου καὶ χαρτυφύλακος, καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων τῶν καὶ διὰ τῶν οικειῶν ὑπογραφῶν ἐξῆς δηλωθησομένων ἐκουσία μου τῇ γνώμῃ καὶ αὐτοπροαιρέτῃ βουλήσει, πάσης βίας, δόλου, φόβου τε, χλεύης, ἀπάτης, συναρπαγῆς, πανουργίας καὶ βραδιουργίας ἐκτός σὺν προθυμίᾳ καὶ ὀλοφύχῳ προθέσει εἰς ὑμᾶς Γαβριὴλ, τὸν εὐλχρέστατον ἐλέφ θεοῦ μοναχὸν καὶ προσοτώτα τῆς εὐαγιστάτης λαύρας τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἦτοι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τῆς οὔσης ἐν τῇ κοροφῇ τοῦ Ἀέτρου ὄρους καὶ ἐπονομαζομένης τοῦ Στόλου καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ σε εὐλαβείας μοναχοὺς, ἔτι τε καὶ πρὸς πάντα τὰ δίκαια τῆς ὑμετέρας λαύρας, καθὼς ἐποτέτακται· ἐπειδὴ γὰρ τὸ μέρος τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Λαμπονίου μονῆς παρσισηγεν εὐλογα ἔχειν κατὰ τῆς καθ' ὑμᾶς λαύρας, περὶ οὗ διακατέχετε μέρος ἐκ τοῦ προαναφερομένου ὄρους τοῦ Ἀέτρου, ἡμεῖς δὲ ἀντεισηγέτε καὶ διασχορίζεσθε εὐλόγῳ καὶ δικαίῳ λόγῳ ἔχειν τὴν καθ' ὑμᾶς λαύραν τὸ τοιοῦτον ἐκ τοῦ ὄρους μέρος. ὕπερ καὶ ἀπερικόπως μακροὺς ἤδη διελθόντες χρόνους τοῦτο ἰδεσπόζετε, ὡς ἀνταλλαγῆς γεγυνοίας πρότερον παρὰ τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ μνήμῃ Παύλου μοναχοῦ, τοῦ καὶ τὴν τοιαύτην ὑμῶν λαύραν κτήσαντος καὶ οὐσῆσαντος, ἐκχωρησάντων μὲν ἡμῶν τῶν τοῦ Λαμπονίου, μᾶλλον δὲ τοῦ μέρους ἡμῶν ἐκεῖνῃ τῆς τοιαύτης γῆς, ἀντιλαβόντων δὲ ἐτέραν γῆν τὴν οὔσαν μὲν καὶ διακειμένην πλησίον τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς, ἐπιλεγομένην δὲ τὸ Δρακόντιον, ἔτι δὲ προσειληφῶτων καὶ τὸ χωράριον τὴν Πελεκαναίαν, ὅμως διὰ τὸ ἀγράφως αἰρησθαι τὴν παρ' ὑμῶν λεγομένην δοθῆναι πρὸς τὴν ἡμετέραν μονὴν εἰς ἀντιστήκωσιν τοῦ ὄρους γῆν, ὑμεῖς οἱ τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Παύλου, πάσαν δίκην καὶ φιλονεικίαν ἀφέντες, ἤρτείσασθε δι' ὄρκου βεβαιῶσαι ἐκ τῶν μοναχῶν τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς τρεῖς, ἦγουν τὸν Νικήταν, τὸν Βασιλείον καὶ τὸν Γρηγόριον, ὅτι ἐπεὶ περ καὶ παλαιοὶ τῶν ἡμερῶν εἰσι καὶ μνήμην περὶ τῶν συμβεβηκότων ἔχοντες βεβαιώσουσιν ἡμᾶς οὕτως εἶναι τὴν ἀλήθειαν ἀπολαβὼν ὑμᾶς τὸ παρ' ἡμῶν διακατεχόμενον τοῦ ὄρους μέρος, εἴπερ ἀπὸ τοῦ μακροῦ χρόνου βοήθειαν ἢ καθ' ἡμᾶς οὐχ εὕρισκει λαύρα, τῶν δὲ αὐτῶν ἐκλεγέντων εἰς τοῦτο ἡμῶς ἀπαρνησαμένων καὶ τὸν ὄρκον παραιτησαμένων, ἐπεὶ περ ἀμφοτέρω τὰ μέρη καὶ μοναχοὶ ἐν κορίῳ ἐσμέν καὶ διὰ τοῦτο μάχεσθαι καὶ φιλονεικεῖν μετ' ἀλλήλων οὐκ ἄξιον εἶναι κρίναντες, ἀλλὰ τὸ εἰ-

ρηναίνειν παρὰ τὸ ἐχθραίνεσθαι καὶ φιλονεικεῖν βέλτιον εἶναι συνει-
 δότες, καθὰ τοῦτο καὶ θεῶ φίλον ἐστὶ καὶ τοῖς ἀνθρώποις εὐαπό-
 δεκτον, κατὰ τὴν ιδ' τοῦ ἀπριλλίου μηνός τῆς διελθοῦσης δ' ἰνδι-
 κτιῶνος τοῦ 574δ' ἔτους ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀσφάλειαν οἱ τοῦ
 μέρους τῆς ἡμῶν μονῆς, δηλαδὴ τοῦ Λαμπονίου, ἐξέθεντο πρὸς τὴν
 καθ' ὑμᾶς λαύραν περὶ τελείας διαλύσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ προ-
 δηλουμένου μέρους ὄλου τοῦ μέρους τῆς ὑμῶν τοῦ Στόλου λαύρας,
 λαβόντες παρ' ὑμῶν ἕνεκεν τῆς τοιαύτης ἀσφαλείας καὶ κατὰ πάντα
 ἀποχῆς τε καὶ ἀπαλλαγῆς διὰ χαράγματος νομίσματα ἑκατὸν, ἅτινα
 καὶ παραφυλακτόμενα εἰσέτι παρ' ὑμῶν τογχάνει εἰς ἀγορὰν θηλυκῶν
 τριάκοντα τριῶν βουβαλίων ὡς εὐπροσόδω αὐτῶν ὄντων πρὸς τὴν
 καθ' ὑμᾶς μονήν, καθὼς καὶ ἡ τοιαύτη παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς πρὸς
 τὴν καθ' ὑμᾶς λαύραν γεγονυῖα ἔγγραφος καὶ ἐνοπόγραφος ἀσφάλεια
 λεπτομερέστερον καὶ ἐπεξεργατικώτερον διαλέγεται. διὰ δὲ τὸ ταύτην
 ἀνεο γνώμης καὶ εἰδήσεως καὶ δεσποτικῆς προτροπῆς, ἔτι δὲ ἔγγρά-
 φου συναινέσεως τοῦ τιμιωτάτου πατριαρχικοῦ σικρέτου γενέσθαι,
 λέγω δὴ τοῦ χαρτοφυλακίου ἀξίωσιν ὑμεῖς οἱ τῆς λαύρας πρὸς τε
 τὸν δηλωθέντα εὐλαβέστατον Μεθόδιον ἱερομόναχον καὶ ἡγούμενον
 τῆς καθ' ἐμὲ πάλαι δηλουμένης τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ τοῦ αὐ-
 τῆς μοναχοῦ ἐποιήσασθε, ἵνα εἴπερ ἐμμένωσιν εἰς τὴν παρ' αὐτῶν
 πρὸς ὑμᾶς ἐκτεθεῖσαν ἀσφάλειαν καὶ τελείαν ἀποχὴν διὰ γραφῆς
 αὐτῶν παράκλησιν ποιήσωνται πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν
 πατριάρχην, κῆρ Νικόλαον, καὶ πρὸς τὸν θεοσεβέστατον Στέφανον
 καὶ χαρτοφύλακα τοῦ διὰ ἐπικυρωτικῆς μὲν ἀσφαλείας ἡμῶν, αὐτῶν
 δὲ, ἡγουν τοῦ χαρτοφύλακος καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων, ἔγγρά-
 φου συναινέσεως τὴν παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς
 λαύραν ἐκτεθεῖσαν ἔγγραφον καὶ ἐνοπόγραφον ἀσφάλειάν τε καὶ
 ἀποχὴν ἐπιβεβαιῶσαι καὶ δὴ τοῦτο προθύμως ἀποδεξαμένων ἐκείνων,
 καὶ γράμματά μοι ὡς καὶ προεμφέρεται δεδωκότων καὶ ταῦτα ἐμοῦ
 πρὸς τὸν ἀγιώτατον ἡμῶν δεσπότην καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην
 ἀποκομίσαντος αὐτός τὸ ἀγαθὸν γενέσθαι καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς
 μέρεσι προθυμούμενος, ἡγουν τῆς ἡμετέρας μονῆς καὶ τῆς λαύρας
 προστρέψατο τὰ παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς αἰτηθέντα εἰς πέρας αἰῶνον
 ἀχθῆναι καὶ ἐπὶ τοῦτο οἰκειογνώμως καὶ αὐτοθελῶς κατὰ τὴν τοῦ
 ἡγουμένου καὶ τῶν συμμαχῶν μου γεγονυῖαν πρὸς με προτροπὴν

μετὰ πάσης μου τῆς περιχαρείας καὶ ἀποδοχῆς ἐπικυρῶ καὶ ἐπιβε-
 βαιῶ τὴν παρὰ τῆς ἡμῶν μονῆς ἐκτεθείσαν ἐγγραφον καὶ ἐνοπόγρα-
 φον ἀσφάλειαν, τοῦ διαμένειν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς
 ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους βεβαίαν, ἀρραγῆ τε καὶ ἀπαρασάλευ-
 τον καὶ τοῖς ἱεροῖς κανόσι καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τοῖς φιλευσεβέσι
 νόμοις καὶ τοῖς πανευφήμοις δικασταῖς καὶ πᾶσι τοῖς κρίνειν λαχοῦ-
 σιν εὐπρόσδεκτον, μάλιστα διὰ τὸ καὶ ὑμᾶς τοὺς τῆς λαύρας ἀγα-
 θυνθῆναι καὶ συμφωνῆσαι, ἵνα ἡμεῖς οἱ τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου
 καὶ τὸ μέρος ἡμῶν μὴ ἔχομεν ἄδειαν ἢ τὴν οἴανοῦν ἐξουσίαν ἐν τῇ
 περιοχῇ τῇ δεσποζομένη παρὰ τῆς ἡμῶν λαύρας τοῦ Στόλου ποτὲ
 καιρῷ ἢ χρόνῳ αὐθαδῶς ὑπεισέρχεσθαι καὶ ἐξουλεύεσθαι, εἰ μήπω ἂν
 αἰτήσῃ μὲν ἡμῶν τῶν τῆς μονῆς τοῦ Λαμπονίου, γνώμη δὲ καὶ προ-
 τροπῇ ὑμῶν τῶν τῆς λαύρας τοῦ Στόλου, παραχωρούμεθα τοῦ ἐν
 καιρῷ θεόντι ἀναλαμβάνεσθαι λόγῳ χρείας καὶ μόνῃ τῆς καθ' ἡμᾶς
 μονῆς θάδων καὶ ἐργασίμων ἐθλῶν τὸ χραιοποιούμενον ἐν ἀληθείᾳ
 εἰς τὴν ἡμῶν μονὴν καὶ οὐκ εἰς ἕτερον οἰονδήποτε πρόσωπον καθ'
 οἰονδήποτε τρόπον· ὁ γὰρ πάλαι δηλούμενος Μεθόδιος μοναχὸς καὶ
 ἡγούμενος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μοναχοὶ τῆς ἡμῶν τοῦ Λαμπονίου μονῆς
 ὑπείλουσιν ἐπιτοκίως διὰ τῆς ἰδιοχείρου προταγῆς καὶ ὑποταγῆς αὐ-
 τῶν ἐνώπιον ἀξιολόγων μαρτύρων ταύτην ἀποδέχεσθαι καὶ ἐπιβεβαιοῦν.
 εἰ δὲ πρὸς ταῦτα ἀμεληθῆσομαι ἐγὼ τε αὐτός, εἴτε ὁ καθ' ἐμὲ ἡγού-
 μενος καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ μοναχοὶ, εἴτε οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς
 μονῇ ἐλευσόμενοι ἡγούμενοι, μονάζοντες ἢ ἕτερον οἰονδήποτε ἐκκλη-
 σιαστικὸν ἢ ἰδιωτικὸν μικρὸν ἢ μέγα ἢ ἕνον ἢ ἴδιον ἡμῶν πρόσω-
 πον ποτὲ καιρῷ ἢ χρόνῳ κατὰ τῆς παροῦσης ἐπικυρωτικῆς ἀσφαλείας,
 εἴτε καὶ μερικῶς, εἴτε καθόλου καθ' οἰονδήποτε τρόπον, ἵνα ἐπειπερ
 αὕτη ἢ παροῦσά μου ἐπικύρωσις διὰ γραφῆς ὡς πρόκειται καὶ ἀπο-
 στολῆς τοῦ τε ἡγουμένου μου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γέγονε καὶ
 τιμῆ οἰκονομίᾳ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ ἐγ-
 γράφῳ συναινέσει τοῦ θεοσεβεστάτου χαρτοφύλακος καὶ τῶν πατριαρ-
 χικῶν νοταρίων, οἱ ταύτην ἀθετήσαι ἐπιχειροῦντες κεχωρισμένοι καὶ
 ἀλλότριον ἔστωσαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ παντοκράτορος καὶ αὐτοῦ τοῦ
 μοναδικοῦ καταλόγου τε καὶ σχήματος καὶ πρόστιμον ὑπέχωναι διδόν-
 ναι αὐτοὶ τε καὶ δι' αὐτῶν ἢ καθ' ἡμᾶς μονῇ ἐκ χρυσοῦ λίτρας
 τρεῖς, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον χρυσοῦ λίτραν μίαν, διαμε-

νούσης καὶ οὕτως ἰσχυρᾶς καὶ βεβαίας τῆς προεπιφερομένης ἀσφαλείας καὶ τελείας ἀποχῆς καὶ τῆς παρούσης ἐπικυρωτικῆς προτροπῆς τοῦ τε ἡγουμένου μου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γεγονυίας, καθὼς εἴρηται, τοῦ ὕφους γραφέντος διὰ Μιχαὴλ Ἐγγόνου καὶ ἐξάρχου τῶν ταβουλλαρίων καὶ οὕτως μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸ καὶ κατὰ πάντα ἀρροσθῆναι μοι προέταξα καὶ ὑπέταξα ἰδιοχείρως, μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ συλῆ εἴκοτος †.

† Βαρθολομαῖος, ἐλέφθεοῦ μοναχὸς τῆς εὐαγεστάτης μονῆς τῆς ὑπεραγίας θευτόκου τοῦ Λαμπονίου, ἀναγνωσθέν μοι τὸ προκείμενον ὄλον ὕφος τῆ προτροπῆ τοῦ ἡγουμένου καὶ τῶν συμμοναχῶν μου γεγονυίας ἐπικυρωτικῆς ἀσφαλείας γνώμη, προτροπῆ καὶ εἰδήσει Νικολάου, τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐγγράφῳ συναινέσει Στεφάνου, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερομονάχου καὶ χαρτοφύλακος, καὶ τῶν πατριαρχικῶν νοταρίων κατὰ πάντα ἀρροσθέν προέταξα καὶ ὑπέταξα ἰδιοχείρως, τὴν δὲ ὑποσταγὴν μου διὰ Μιχαὴλ τοῦ ταβουλλαρίου τοῦ καὶ τὸ ὄλον ὕφος γράψαντος †.

† Μεθόδιος, ἐλέφθεοῦ ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τοῦ Λαμπονίου, καὶ ἐφεξῆς οἱ μοναχοὶ †.

† Στέφανος, ἐλέφθεοῦ ἱερομόναχος καὶ χαρτοφύλαξ, προστάξει δεσποτικῆ τὰ προγεγραμμένα βεβαιῶν οἰκείᾳ χειρὶ ὑπεσημηνάμην †.

† Μιχαὴλ, ὁ ἐλάχιστος διάκονος καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, συναινῶν τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι ὑπέγραφα ἰδιοχείρως †. Καὶ ἐφεξῆς ἦσαν ὑπογεγραμμένοι πολλοὶ τῶν νοταρίων.

† Ἰγνάτιος, ἐλέφθεοῦ ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, παρήμην ἐπὶ τῆ παρούσῃ ἀσφαλείᾳ καὶ μαρτύρων ὑπέγραφα ἰδιοχείρως †.

Η. Κρίσις ὁμοῦ καὶ ἐπικύρωσις τῆς προαναγεγραμμένης πράξεως τῶν μοναχῶν γεγονυία παρὰ

Νικολάου, τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἦν οὗτος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως Λεόντος, τὸ δὲ γράμμα θαυμασίον.

† Ἐπαινετῶς ἄγαν καὶ ἀξιοζήλως οἶτε τῆς τοῦ Λαμπονίου μονῆς καὶ οἱ κατὰ τὸ ὄρος τὸ Λάτρος ἐψησυχάζοντες τὴν ἀναμεταξύ ἐκατέρων ἐπαναφύεσαν περὶ τινῶν αὐτοῖς προσομορούτων χωρίων ζήτησίν τε καὶ διαμάχην καθ' ἑαυτοὺς διελύσαντο καὶ πρὸς τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἄμαχον κατηνέχθησαν· ἐπεὶ γὰρ ἀνθρώπουσ ἀποὺσ ὄντασ οὐκ ἦν μὴ παντάπασι ἀπηλλάχθαι πραγμάτων, ἀλλὰ τισ ἀνθρωπίνουσ ἔρισ καὶ ἀμφισβήτησισ τοῦ ἡσυχίου κἀκείνων ἡρέμα πωσ καὶ ἀναχωρητικοῦ ἐφήκετο καὶ τὸ συμπαρακείμενον αὐτοῖσ ὄροσ, μέρος τι τοῦ ἄλλου τογχάνον, ὃ δὴ κοινῶ ὀνόματι Λάτροσ καλεῖται, οἷον ἐν μεταίχμιῳ κείμενον δεινὴν τινα καὶ οὐ βραδίαν σβεσθῆναι τοῦτοισ ἀνήκε τὴν πορκαϊάν, τῶν μὲν τοῦ Λαμπονίου διατεινομένων τῆσ ἑαυτῶν ἐκ τῶν ἀνω τοῦ χρόνου τοῦτο ὑπάρχον μονῆσ ἐξέ[ως] εἰσ τὸ μὴ μεθίσσθαι τοῦ χωρίου δίκην χειμάρρων φερομένων, τῶν δὲ τῶ ὄρει ἐψησυχάζόντων τρ[όπῳ] ἀνταλλαγῆσ διατιθεμένων τοῦτο ἀντελιγφῆναι, καὶ λαμπρῶσ ἐκατέρωθεν ἐξήκετε φιλονεικίαν, ἐνταῦθα ὁ εὐλαβεστάτοσ μοναχὸσ Γαβριὴλ τὸ τῆσ ἑαυτοῦ γνώμησ ἀναχωρητὸσ καὶ ἡσυχίον ἐπ' αὐτῶν διεδήλωσε τῶν πραγμάτων καὶ ὡσ οὐδὲν ἀν δέοιτο αὐ[τοῦ] πλείονοσ, εἰ μετὰ στάσεωσ καὶ πραγμάτων [αὐτοῦ] προσγέναιτο, τρεῖσ γὰρ τινασ τῶν ἐκ τοῦ Λαμπονίου ἔτι περιόντασ τῶ βίῳ ἐπιλεξάμενοσ ἐπὶ τὴν τοῦτων, ὥσπερ ἐπὶ ἱερὸν, ἀπηροτομόλησε πίστιν, φάσκων τηραιὸσ τοῦτοοσ τογχάνειν καὶ λοιποῦσ τῶν τὴν ἀνταλλαγὴν καταπραξομένων μόνουσ περιεῖναι, τὸ πιστὸν δὲ παρ' ἐκείνων λαβεῖν καὶ τοῦ χωρίου ἐκῶν ὑπεκστῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸσ ἀγῶνασ καταβαίνειν καὶ δικαστήρια καὶ τὴν διὰ λόγων ὠμολογημένην ἡσυχίαν ἐκ τῶν ἔργων καταρρυπαίνειν. ἀλλ' ὁ μὲν τοιαῦτα, δίκαιά τε, ὡσ τῶ παντὶ δῆλον, καὶ νομικῆσ ἀκριβείασ ἐχόμενα προισχόμενοσ, οἱ δὲ μονάζοντεσ μικροῦ κέρδουσ ἔνεκεν ὥσπερ καταιδεσθέντεσ τὴν αὐτῶν καταμολύναι ὑπόληψιν ἑαυτῶν καὶ τῆσ ἀληθείασ ἐγένοντο, καὶ οὐκ ἄν ποτε ἐκόντεσ τὴν ἀλήθειαν ἔφασαν ἐξομώσασθαι, ὑπὲρ ἧσ τὸ τραχὺ τοῦ βίου καὶ ἐπίκουρον τοῦ ἡδυπαθοῦσ καὶ βράστοσ ἀνθυπηλλάξατο, ἀλλὰ τοῖσ ὑπὸ τοῦ εὐλαβεστάτου μοναχοῦ Γαβριὴλ προτεινομένοισ ἀληθέσιν

οἷσι συνεπεμαρτύρουσαν καὶ τὴν πάλαι γενομένην ἀνταλλαγὴν ἐπιβεβαίωσαν, εἰληφέναι μὲν τὸ ἐκείνων λέγοντες, ἀντιδοῦναι δὲ τῆνικαῦτα τὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ οὗ τὸ νῦν ἔχον ἢ ἕρις κεκίνητο, ἐντεῦθεν κύριος μὲν ἀναμφίβωλος ὁ τοῦ Λάτρου προσετιῶς τοῦ ἐπιμάχου χωρίου ἐνδικῶς ἐγένετο, τὴν ἡσυχίαν δὲ οἱ τοῦ Λαμπονίου ἦγον [καὶ] ὑπὸ καταδικῆν εἰκότως ἐπιπτον μάρτυρες καθ' ἑαυτῶν, οἱ δὲ ὄρκου ἐξῆς τὰ ἑαυτῶν κομίσασθαι μὴ βουληθέντες, ἀπαράγραπτοι διαφανέντες. ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ἄνθρωπος καὶ τῆς ἡσυχίας ὄντως ἐραστής, ὁ εἰρημένος μοναχὸς Γαβριήλ, ἵνα μὴ καὶ αὐθις ὀχλήσῃσι περιπέσειεν, οἷς ἡσυχία φίλον καὶ τὸ ἀπραγμον, εἰωθότος τοῦ μακροῦ χρόνου πάντα περικαλύπτειν καὶ ἀμαυροῦν καὶ τὰ λίαν ἐστίν, ὅτε ἐπίδηλα τὴν πάλαι γενομένην ἀνταλλαγὴν ἐπιβεβαιώσῃσι, αὐθις αὐτοῦς ἤρετίσατο καὶ τῆς εἰς τὸ ἐπιὸν ἀσφαλείας ἕνεκεν ἑκατὸν ἐπιδοῦναι νομίσματα, κέρδους μᾶλλον ἀμεινον ἠγησάμενος τὴν παροῦσαν ζημίαν, εἶγε ἐν ὑστέρω μέλλοιεν τῶν οἰκείων ἀπηλλάχθαι φιλονεικιῶν, ὡς ἂν δὲ ἀμμομασι καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις τὰ καταπεπραγμένα δυσεπιχείρητα ἢ καὶ δυσδιάλυτα, τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τούτοις ἐγγράφον ἐζητήσατο γνώμην, τὰ τε ἤδη φθάσαντα γενέσθαι βεβαιώσαν καὶ τὴν εἰς τὸ μέλλον διαρκῆ τούτῳ καὶ ἀδιόριστον τοῦ χωρίου δεσποτείαν πραγματευόμενοι, γραφαί τε ἐπὶ τούτοις τῶν τοῦ Λαμπονίου ἡμῖν ἐπεδόθησαν, καὶ δὴ ἀπυστολαὶ τῶν δεησομένων ἐγένοντο, τὴν ἑαυτῶν συμφωνίαν βεβαιώσῃσι προσλιπαροῦντες. ἃ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις προέβη σαφέστερόν τε καὶ ἐπεξεργαστικώτερον ἢ παρὰ τε τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν χαρτοφύλακος καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν σεκρέτου ἐγγράφος ἐκτεθείσα διαγορευεὶ προτροπὴ καὶ συγκατάθεσις, ἀρίστην δὲ καὶ ἡμεῖς καὶ ἐπὶ τῷ τοῦ Λαμπονίου μᾶλλον συμφέροντι τὴν παροῦσαν πράξιν εἶναι νομίσαντες, διὰ τῆςδε ἡμῶν τῆς ἐγγράφου προτροπῆς ἐπικυροῦμεν τὰ παρ' αὐτῶν καταπεπραγμένα καὶ βέβαια εἰς τὸ μέλλον καὶ ἀρραγῆ δεκαμένειν παρεγγύωμεθα, παρὰ μηδενός τινος τῶν ἐκ τῆς τοῦ Λαμπονίου μονῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον δυνασόμεθα ποτε τοῖς ἐν τῷ ὄρει δίκην λαχεῖν ἢ τὴν ὑπόθεσιν αὐθις ἀνακινεῖν καὶ θαρόβους αὐτῶν τῷ ἡσυχίᾳ τῆς βιωτῆς καὶ ἀπράγμονι προξενεῖν· ὁ τοιοῦτος γάρ, ὅστις ποτὲ εἶη, οὐ μόνον ἀνήκως ἀπὸ παντός ἀποβληθεὶς δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ ἐγγράφῳ αὐτῶν ἀσφαλεῖς ἐγκειμένοις ὑποπεσῆται προστίμοις. ἐγγράφῃ καὶ ἐν ὑπομνήμασι ἐξετέθη καὶ σφρα-

γιοθεν ἐπεδόθη μηνί ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιε' τοῦ 504 ε'
ἔτους †.

X. 6557—1049, mense augusto, ind. II.

*Constantinus cubellianus et clericius magnae ecclesiae decernit, controversiam
ortam inter monasteria S. Pauli et Salvatoris Agraulorum in monte Latro
diiudicandam esse a synodo in urbe.*

Πρακτικὸν γεγονός παρὰ Κωνσταντίνου κλη-
ρικοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλειοῦ,
ἀρχιετροῦ καὶ ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ σεκρέτου.

† Τῆς ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λάτρου ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως παρὰ
τε τῶν εὐλαβεστάτων μοναχῶν τῆς εὐαγεστάτης λαύρας τοῦ Στόλου
τοῦ Λάτρου καὶ τῆς μονῆς τοῦ Σωτήρος τῆς τῶν Ἀγραύλων ἢ ἐπὶ
τοῦ τόπου θεία ἐναργεῖς τὰς ἀποδείξεις ἀπέδειξε. τοῦ γὰρ εὐλαβεστά-
του μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου τῆς δηλωθείσης μονῆς τοῦ Στόλου,
κῶρ Νικολάου, ἐνάγοντος ἐπὶ τοῦ θεοτιμήτου ἀγιωτάτου ἡμῶν δε-
σπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κατὰ Βασιλείου, τοῦ εὐλαβε-
στάτου μοναχοῦ, κουβουκλειοῦ καὶ βασιλικοῦ κληρικοῦ, ἔτι δὲ προ-
νοητοῦ τῆς μονῆς τῆς Καρέας, καὶ ἀμύπολλα λέγοντος ὑπ' αὐτοῦ κα-
καινοτομεῖσθαι τὸ ὄρος, τῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς ἐπιβαινόντων
βιαίως τοῖς ταύτης ὄρεισι, οὐδὲν δίκαιον τὰ παράπαν τοῦτοις ἔχόν-
των ἢ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐδέησε ζήτησις. καὶ ἀποσταλεῖς ἐγὼ Κωνσταν-
τίνος, κληρικός τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλειοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ
πατριαρχικοῦ σεκρέτου, ἐξ ἐγγράφου προστάξεως τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν
δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ζητῆσαι περὶ τοῦτου, κατὰ
τὴν ιδ' αὐγούστου μηνος ἰνδ. η' ἐν ἔτει 594', παρόντων ἀμφοῖν τοῖν
δικαζομένοιν καὶ Μεθοδίου μοναχοῦ καὶ καθηγουμένου τῆς μονῆς
τῶν Κελλιβάρων, Χαρίτωνος, μοναχοῦ καὶ διακόνου, καὶ Κοσμᾶ, μονα-
χοῦ καὶ καθηγουμένου [τῆς] μονῆς τῶν Ἀγραύλων, καὶ ἐτέρων πλειόνων
ἐζήτησα τὰ τῆς δίκης, καὶ οἱ μὲν τῆς μονῆς τοῦ Στόλου ἐνεφάνισαν
δικαιώματος ἴσον ἀνταλλαγῆς τοῦ ὄρους πρὸς αὐτοὺς γεγονός παρὰ
τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Κελλιβάρων ἦγον τοῦ Λαμπονίου πρὸ χρό-
νων μακρῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῶν βασιλικῶν κωδικίων ἐκστύχων τοὺς
τῆς ἀνταλλαγῆς ἄγρους διερμηνεβον πάντας, αὐτοὺς τε τοὺς ὄρους

καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ περιορισμοῦ ἐν τῇ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐγγράφῳ ἀναταττόμενα καὶ τὸ δημόσιον ἔσον ἐν τῇ ἐκστίχῳ ἀναγραφόμενον, πρὸς τούτοις καὶ ὑπόμνημα τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου κοροῦ Νικολάου συνοδικῶς περὶ τούτου δικάσαντος, δ καὶ διέξειςιν, ὡς μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τινὲς τῶν τοῦ Λαμπονίου μοναχῶν στασιάζσαντες τὰ συμπεφωνημένα ἠθέτησαν καὶ ἐξ ἐγκλήσεως τοῦ τῆς μονῆς τοῦ Στόλου τότε πρεσβύτου, ἀνδρὸς ἐπισήμου, τοῦ μοναχοῦ κῆρ Γαβριήλ, ὁ δὲ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων δικάζων οἰκιστικὸς γράμματα αὐτοκρατορικὰ δεξάμενος τὰ ἤδη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μοναχῶν πρᾶχθέντα καὶ αὐθις κρατῆσαι παρακαλεῦοντα καὶ τῇ μονῇ τοὺς ἀγροὺς παραδοῦναι, ἀλλ' οἱ τῶν Κελλιβάρων προέχοντες, συνειδότες τὸ ὑπ' αὐτῶν πλημμεληθέν, συμβιβασθῆναι μετὰ τοῦ δηλωθέντος εὐλαβεστάτου μοναχοῦ κοροῦ Γαβριήλ, προσθύμησαν καὶ πρὸ τοῦ τὸν δικαστὴν ἐπιστῆναι τῇ τόπῳ καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς μονῆς τοῦ Στόλου ἐπερριδοντα καὶ ἐμφανιζόμενα, ὁ δὲ γε κουβουκλείσιος καὶ βασιλικὸς κληρικὸς Βασίλειος μοναχὸς ἀντετίθει, ὡς οὐ καλῶς τοὺς ἀγροὺς ἀνταλλάξαιτο τοῖς τοῦ Λαμπονίου, ἀλλ' ἔχειν καὶ αὐτὸν δεσποτεῖαν ἐν τούτοις, ὡς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀγραύλων, ἀλλὰ καὶ δικαιώματα περὶ τούτων ἐνίστατο ἔχειν /καὶ ἐν τῇ πόλει φυλάττεσθαι, καὶ ἤτειτο ἀμφοτέροισι εἰσελθεῖν, ἐνθα καὶ τὰ δικαιώματα καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου περὶ τούτων διαδικάσασθαι ἐφ' ᾧ καὶ συναρυσθέντων παρηγγέλη ἀμφοτέροις μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν, ἤγοον δι' ὅλου μηνὸς Ὀκτωβρίου τῆς μελλούσης σὺν θεῷ εἰσιέναι τρίτης Ἰνδικτιῶνος εἰσελθεῖν ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ τῆς δίκης ἐπὶ συνόδου τεθῆναι· διελαλήθη γὰρ καὶ τῷ βασιλικῷ κληρικῷ, ὡς εἰ μὴ κατὰ τὴν ὠρισμένην ἀπαντήσῃ, ἡ μὲν μονὴ τοῦ Στόλου τὴν τοῦ ὄρους δεσποτεῖαν ἀπερίκοπον ἔξει, περὶ δὲ ὧν ἔλεγον καινοτομηθῆναι τὸ ὄρος, ἄδειαν ἔξουσι περὶ τούτου ζητεῖν καὶ κατὰ νόμον βοηθεῖσθαι. τῶν δὲ πρᾶχθέντων εἰς δῆλωσιν τὸ παρὸν ἐγγράφον ἐγγένοι τῇ ὑπογραφῇ ἡμῶν βεβαιωθέν καὶ σφραγιδι ἐμπεδωθέν μηνὶ καὶ Ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ς.†.

† Κωνσταντῖνος, ἐλάχιστος κληρικὸς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κουβουκλείσιος, ἀρχιερεὺς καὶ ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ σκεκρέτου †.

Ἰπεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη Νικόλαος, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλῶν προστάξει δεσπορικῇ καὶ κατὰ πάντα ἴσα εὐρῶν ὑπέγραφα.

Λέων, ὁ ἐλάχιστος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, βασιλικὸς κληρικὸς καὶ πατριαρχικὸς νοτάριος, ὁ τοῦ Μιτυλήνης, τὰ παρόντα ἴσα μετὰ τῶν πρωτοτύπων ἀντιβαλῶν ὑπέγραφα κατὰ πρόσταξιν δεσπορικῇ.

Μιχαήλ, εὐτελής διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Χοῦμνος, τὰ παρόντα ὑπέγραφα ἀντιβαλῶν τοῖς ἐναποκειμένοις τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χαρτοφυλακίου σεκρέτῳ καὶ εὐρῶν ἴσάζοντα ὑπέγραφα †.

XI. 6683—1175, mense februario, ind. VIII.

Ioannes Chrysanthus nomine et vice Andronici Cantacuzeni, ducis et exactoris thematis Mylassae et Melanudii, confirmat monasterio exemptionem a tributis publicis.

Ἀποκατάστασις περιεκτικῇ κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

Γραφὴ ἐνεχειρίσθη μου τοῦ ἀγίου μου αὐθέντου, τοῦ πανσεβαστου σεβαστοῦ δουκὸς καὶ ἀπογραφέως τοῦ θέματος Μολδάσσης καὶ Μελανουδίου, κοροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ὧδε λέξεων ἔχουσα· ὑπερεντιμώτατε λογαριαστὰ ἡμῶν, Ἰωάννη Χρῦσανθε, τὰ προσόντα τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τιμωμένη καὶ διακειμένη ἐν τῇ κοροφῇ τοῦ θείου ὄρους τοῦ Λάτρου δικαιώματα τὰ καὶ προκομισθῆναι μοι ὀφειλόντα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου ταύτης, τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Παύλου, ἐπελθε ἐπιστατικώτερον, καὶ εἰ εὐρήσεις ταύτην δικαιουμένην ἀπὸ τῶν τοιοῦτων δικαιωμάτων εἰς τοὺς νεμομένους παρ' αὐτῆς πάντας παροίκους, ἕασον πάλιν αὐτὴν νέμεσθαι τούτους, καθὼς καὶ τὸ πρότερον· εἰ δ' οὐν, προσκῶρυσον τούτους τῷ δημοσίῳ, ἕασας μόνους τοὺς ἔκπαλοι παρ' αὐτῆς κατεχομένους παροίκους νέμεσθαι ταύτην πρὸς μακρὰν παρη-